
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Нотатки

Що змінилося в армії

СТОР. 10

Волонтерство

Щоб зігрілись душі і серця

СТОР. 13

Свято

Найдорожчий скарб народу й основа патріотизму

СТОР. 14

№ 213 (6467) СЕРЕДА, 9 ЛИСТОПАДА 2016 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Умови для вступу до будівельного кооперативу пропонують спростити

У Комітетах Верховної Ради

Члени Комітету Верховної Ради з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства рекомендують парламенту прийняти проект змін у переліку умов прийому громадян до членів житлово-будівельного кооперативу. Так народні депутати дали зелене світло удосконаленню Житлового кодексу Української РСР.

Нині держава і органи місцевого самоврядування не в змозі фінансувати будівництво житла, зауважують автори законопроекту. Саме тому виникла нагальна потреба у знятті обмежень для вступу громадян у житлово-будівельні кооперативи.

СТОР. 2

Порошенко запевняє, що Європарламент скаже безвізу «так»

«Хотів би ще раз підкреслити, що Україна очікує вже в листопаді прийняття рішення Європейським парламентом — усі необхідні процедури вже пройдено — щодо прийняття, ратифікації парламентом надання Україні безвізового режиму». Про це учора Президент України Петро Порошенко заявив на спільній прес-конференції із Президентом Словенії Борутом Пахором у Любляні, де перебував з офіційними візитом.

СТОР. 6

Наші марафонці присвятили свій забіг у Вашингтоні всім пораненим і загиблим у протистоянні російській агресії

Учора у київському офісі зв'язків НАТО вітали українських героїв, поранених під час бойових дій на Донбасі, які у жовтні цього року брали участь у 41-му марафоні морської піхоти США у Вашингтоні. Напередодні мужні спортсмени заявили, що свій забіг присвячують всім українським воїнам, які віддали своє життя чи були поранені у боях із російським агресором на сході України. У свою чергу президент американсько-британського благодійного фонду «Allied Forces Foundation», який запросив наших бійців до американської столиці, Стюарт Тейлор відзначив: участь українських і грузинських поранених у марафоні демонструє силу духу і волі військових цих країн у протистоянні зовнішньому ворогу.

Днями Президент України Петро Порошенко зустрівся із командою українських військових, що брали участь у марафоні морських піхотинців США. Глава держави підтримав ініціативу бійців щодо заснування офісу Уповноваженого Президента з надання допомоги в реабілітації українським військовим, що отримали поранення в зоні проведення АТО. І запропонував очолити у майбутньому цю структуру санітарному інструктору медичної роти 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади оперативного командування «Захід» Сухопутних військ Збройних Сил України Вадиму Свириденку.

СТОР. 15

***На знімку:** учасники української команди після марафону морської піхоти США.*

Фото зі сторінки Посольства України в США у Фейсбуці.

ПОДІЇ

«Ресурс» повертає до життя

Нещодавно у Чернігові відкрився центр «Ресурс». Непримітний приватний будинок у мікрорайоні Лісковиця з українським прапором біля паркану обіцяє стати потужним реабілітаційним центром для учасників АТО. Міська рада надала волонтерам це приміщення, а вони занедбаний будинок перетворили на затишну садибу. Тут проходитимуть психологічну реабілітацію, масаж, сеанси у флоат-камері та заняття на апараті «Сухожил».

Організатори стверджують: завдяки виробленій методиці за два тижні психологічної та фізичної реабілітації бійці, які після повернення з фронту відчували себе пригніченими, буквально таки повертаються до повноцінного мирного життя. Скажімо, винахід чернігівця Миколи Муравейника «Сухожил» за місяць тренувань дає таку силу, що навіть жінка зможе гнути цвяхи.

Голова громадської організації «Ресурс» Світлана Ющенко зауважила, що путівки до санаторіїв мало що дають, адже там воїнами, як правило, ніхто не займається. А їх центр повертає хлопців до життя, **повідомляє наш власкор Василь ЧЕПУРНИЙ.**

До школи на нових автобусах

Ключі від п'яти нових автобусів для шкіл Турійського, Горохівського, Локачинського, Володимир-Волинського та Любомльського районів цими днями вручили в Луцьку на автоскладальному заводі №1 ПАТ «Автомобільна компанія «Богдан Моторс».

— В області вже експлуатують 133 шкільні автобуси, — розповіла на врочистостях з нагоди цієї події начальник обласного управління освіти, науки та молоді Людмила Плахотна. — Сьогодні школи отримали перші п'ять нових автобусів, до кінці місяця очікується ще дев'ять, а до 1 січня 2017 року — 34. Це лише початок, бо 2017-й можна буде назвати роком шкільного автобуса, адже планується оновлення автобусного парку і з коштів Державного фонду регіонального розвитку.

Зауважимо, що в області цього навчального року організованого підвезення потребують понад 10 тисяч учнів, **інформує наш власкор Максим СОЛОНЕНКО.**

КОРОТКО

На реконструкцію Білокуракинської районної центральної лікарні з обласного бюджету Луганщини виділено майже 6 млн. грн. Тут планують відремонтувати водолікарню, пологове відділення, завершити реконструкцію лабораторії, **повідомляє наш власкор Павло ВОРОНЦОВ.**

На Тернопільщині на програму підтримки осіб, які брали участь в АТО, та сімей загиблих на війні бійців з обласного бюджету запланowано виділити понад 8,5 млн. грн., **передає наш власкор Галина МИКОЛИН.**

Майже 12 тисяч освітян та лікарів Сумщини будуть вакциновані вже нинішнього року, решта матиме можливість безплатного щеплення наступного. Загалом вакцинації потребують 540 тисяч жителів області, **інформує наш власкор Володимир ЧЕРНОВ.**

Україна та Словенія підписали Меморандум про співпрацю у захисті прав споживачів *(УНН)*

Вивести співпрацю з Італією на новий рівень

У Верховній Раді відбулось засідання міжпарламентської групи дружби Україна — Італія за участі новопризначеного Надзвичайного та Повноважного Посла Італії в Україні Давіде Ла Чечіля. Також у засіданні взяли участь, крім народних депутатів, перший секретар Посольства Італії в Україні Лука Трабальца та адміністративний асистент Посольства Ірина Півненко.

Як відзначив на початку зустрічі співголова групи дружби народний депутат Сергій Алєксєєв ***(крайній праворуч)***, це дуже важлива зустріч, оскільки за каденції попереднього Надзвичайного та Повноважного Посла Фабріціо Романо групі дружби вдалось вибудувати конструктивну, а головне — продуктивну роботу. І саме такий формат необхідно продовжувати і надалі.

«Я дуже вдячний за підтримку Посольству Італії в Україні. Окремої уваги заслуговують наші здобутки та співпраця в політичній, економічній та культурній сферах. Це сприяє налагодженню діалогу між нашими країнами», — сказав він.

У свою чергу Давіде Ла Чечіля наголосив, що Італія підтримує санкції проти порушень Росією міжнародного права і бачить їх як метод тиску на винну країну. «Італія має втрати від санкцій, але ми згодні на ці втрати і на цей крок», — констатував посол. Давіде Ла Чечіля також відзначив, що посольство Італії в Україні сприятиме розвитку економічних відносин між країнами, а тому запропонував провести спільний бізнес-форум, до участі в якому будуть запрошені представники з Італії та України.

Водночас Сергій Алєксєєв запропонував наступного року запросити до України представників опозиційних політичних сил Італії, щоб мати можливість донести до них українську позицію щодо Криму та подій на сході.

Говорили під час засідання і про взаємодію у медичній галузі. Задля поліпшення роботи в цьому напрямку, за словами співголови групи дружби Оксани Корчинської, необхідно підписати меморандум між міністерствами охорони здоров'я України та Італії, що передбачатиме можливість проводити оплату лікування хворих в Італії за рахунок бюджетних коштів після госпіталізації, а не заздалегідь, як це відбувається нині.

«Бюджет передбачає 17 млн. євро на наступний рік державного фінансування на лікування важкохворих. Однак між міністерствами не вдалося укласти нормативний акт, який би давав можливість спочатку покласти важкохворого на лікування, а потім за це розрахуватись. Тобто клініки Італії вимагають попередню оплату, але, враховуючи важкість хвороб пацієнтів, цю практику треба змінювати», — сказала вона, додавши, що за таким принципом нині готова працювати лише одна клініка у Ватикані.

Оксана Корчинська також наголосила на важливості проведення роз'яснювальної роботи в Італії щодо подій на сході України, бо, за її словами, не всі знають, що там відбувається. «Коли місяць тому я приймала представників італійської компанії, що займається лікуванням, до поранених хлопців у госпіталь, вони зізналися, що нічого не знали про війну в Україні. Тому в політичному контексті ми теж маємо співпрацювати», — наголосила вона. У свою чергу Давіде Ла Чечіля пообіцяв взяти під контроль питання підписання меморандуму між міністерствами охорони здоров'я обох країн.

Повертаючись до питання економічної співпраці, член групи дружби Олег Купрієнко закликав представників італійського бізнесу, що працюють в Україні, у разі корупційного тиску на них повідомляти про це членів групи дружби. Анна Романова розповіла, що на III Міжнародному туристичному форумі, що відбувався 21—22 жовтня в м. Левіко (регіон Трентіно-Альто-Адідже) завдяки зусиллям Посольства України в Італії було презентовано туристичні можливості України, зокрема, в секторі медичного та оздоровчого туризму.

Активну участь в обговореннях взяли також народні депутати Андрій Шинькович та Віктор Романюк. Загалом у засіданні міжпарламентської групи дружби взяли участь 17 народних депутатів. Вони розглянули звіт роботи групи дружби за 2016-й та план роботи на 2017 рік, домовившись внести правки та пропозиції перед остаточним затвердженням. Окрім того, під час засідання було обрано ще одного секретаря міжпарламентської групи дружби Україна — Італія — ним стала Ганна Степаненко.

Фото надано міжпарламентською групою.

ДОВІДКОВО

Протягом лише цього року італійські виробники протезів зробили 11 протезувань за рахунок Державного бюджету для українських громадян, п'ять протезувань були здійснені за кошти благодійників. Окрім того, 24 дітям з України було трансплантовано кістковий мозок, а вартість однієї такої операції становить 120—150 тисяч євро.

Умови для вступу до будівельного кооперативу пропонують спростити

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Йдеться, зокрема, про положення, згідно з яким для вступу до житлово-будівельного кооперативу необхідно перебувати на обліку громадян, які потребують поліпшення житлових умов. При цьому, зауважують парламентарі, необхідно передбачити: коли будівництво житлово-будівельного кооперативу здійснюється повністю (частково) за державні кошти, на облік охочих вступити до кооперативу беруться виключно громадяни, які, відповідно до законодавства, потребують поліпшення житлових умов.

Згідно з положеннями законопроекту, на облік охочих вступити до житлово-будівельного кооперативу братимуться громадяни, які постійно проживають у конкретному населеному пункті. Облік громадян здійснюватиметься органами місцевого самоврядування в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів.

Народні депутати підтримали законопроект, прийняття якого дасть змогу вдосконалити механізм забезпечення житлом громадян.

За повідомленням Інформаційного управління апарату Верховної Ради України.

ФОТОФАКТ

У Верховній Раді відбулися комітетські слухання на тему «20 млрд. куб. метрів природного газу власного видобутку в 2020 році — як це зробити ПАТ «Укргазвидобування»?».

Заступник голови Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки Ольга Бєлькова та віце-прем'єр-міністр України Володимир Кістіон.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Підтримають фінансово родини зниклих безвісти та полонених воїнів

На черговій сесії Рівненська обласна рада розглянула та підтримала проект рішення «Про внесення змін до обласної програми матеріальної підтримки найбільш незахищених верств населення на 2013—2017 роки». Відтепер сім'ї рівненських військовослужбовців, які, виконуючи військовий обов'язок у ході проведення антитерористичної операції на сході України, отримали статус полонених або зниклих безвісти, зможуть отримати одноразову грошову допомогу з обласного бюджету. До речі, на Рівненщині нині сім таких родин: четверо зниклих безвісти та троє полонених бійців АТО.

Голова Рівненської обласної ради Микола Драганчук подякував усім тим, хто працював над проектом цього рішення, зокрема, голові депутатської фракції політичної партії «Українське Об'єднання Патріотів — УКРОП» у Рівненській обласній раді, першому заступнику голови постійної комісії з питань бюджету, фінансів та податків Діані Гордійчук.

Ірина БОВСУНЮК,
начальник відділу контролю та інформаційно-аналітичної роботи Рівненської обласної ради.

За корупційні злочини карати «пожиттєвим»?

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

У Верховній Раді зареєстровано законопроект, який передбачає карати високопосадовців-корупціонерів довічним пожиттєвим ув'язненням за корупційні злочини та хабарництво в особливо великих розмірах. Позаяк чинні норми КПК дозволяють хабарникам уникнути відповідальності, відбувшись смішним для них штрафом чи заставою, і продовжувати розкрадати державне майно чи брати хабарі.

Законопроект про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо вдосконалення положень у частині запобігання корупції та недопущення випадків уникнення кримінальної відповідальності (№ 5159) розроблений народними обранцями із депутатської групи «Народний контроль» у співпраці з громадськими організаціями. Як зауважив співавтор законопроекту Дмитро Добродомов, документ передбачає скасування можливості внесення застави для ТОП-посадовців, що підозрюються в корупційних злочинах. За такі злочини для ТОП-корупціонерів пропонується запровадити довічне ув'язнення. Окрім того, забороняється внесення застави для посадовців, що підозрюються в низці інших злочинів, таких як: розбій, геноцид, протидія правоохоронним органам, піратство, найманство. Адже сьогодні саме заставу дуже часто використовують суди при розгляді «корупційних» справ. І нерідко, щойно суд відпускає під заставу підозрюваного, який займав відповідальне або особливо відповідальне становище, той одразу тікає за межі України. Яскраві приклади — екс-ректор Національного університету державної податкової служби України Петро Мельник, якого 27 липня 2013 року затримали під час отримання хабара. Суд застосував до підозрюваного запобіжний захід у вигляді домашнього арешту. А вже за тиждень він утік з території України. Або народний депутат Олександр Онищенко, котрого підозрюють у незаконних газових схемах. Він утік із України ще до голосування у парламенті за скасування депутатської недоторканності й нині переховується за кордоном.

Окрім того, часто сума застави є несумірно малою порівняно з сумою викраденого, отриманого хабара чи завданої шкоди. Відомі й випадки, коли апеляційний суд приймав рішення щодо зменшення розміру застави.

Тому в законопроекті також передбачено окремий пункт із приводу «недоторканних» — скасовується період давності порушених щодо них справ, і вони можуть дорозслідуватися будь-коли. Окрім того, пропонується надати слідчим право оскаржити в апеляційному суді запобіжний захід щодо підозрюваного в корупційному злочині. Апеляційні суди не можуть повертати справу до першої інстанції, а зобов'язані винести вирок.

Законопроект уже схвалений антикорупційним комітетом Верховної Ради і рекомендований до розгляду в парламенті. Підтримали його й присутні на засіданні комітету представники НАБУ та Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, заявивши про готовність долучитися до його доопрацювання. «У фактичній поразці в антикорупційній боротьбі владних інституцій пробуємо на законодавчому рівні отримати більш жорсткий результат, — зауважує Дмитро Добродомов. — А результат має бути один — посаджені корупціонери та повернуті вкрадені ними кошти до держбюджету».

«Ще від Революції Гідності основною вимогою суспільства було побороти корупцію і посадити корупціонерів, але це безчинство триває, — зазначив народний депутат України Богдан Матківський. — Законопроект є інструментом для запобігання корупції у високих кабінетах. У бюджеті 2016 року було заплановано 7 мільярдів гривень повернути до кошторису, а повернуто лише 68 мільйонів гривень. Адже тотальної відповідальності за корупційні злочини не відбувається».

Олександра КУЧЕРЯВА.

ФАКТ

За оцінками громадської організації Transparency International Україна і досі лишається серед тотально корумпованих країн. У 2015 році, порівняно з 2014-м, наш рейтинг підвищився лише на один бал. На сьогодні антикорупційний індекс України становить 27 балів зі 100 можливих. У всесвітньому рейтингу Україна на 142-му місці зі 175.

В уряді обіцяють субсидію кожному, хто її потребує

У КАБІНЕТІ МІНІСТРІВ

Уже понад 6,4 мільйона українських родин, домогосподарств призначено субсидії для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг. Про це заявив Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман на вчорашній селекторній нараді у Кабінеті Міністрів з питань реалізації програми житлових субсидій за участю керівників обласних управлінь соцзахисту.

«Це означає, що 6,4 мільйона домогосподарств отримають державну знижку на оплату житлово-комунальних послуг», — повідомив прем'єр. Серед лідерів на місцях, що демонструють найвищі результати, — Сумська, Полтавська, Донецька, Черкаська, Вінницька, Київська, Івано-Франківська, Львівська і Волинська області. Найгірші показники щодо призначення субсидій мають Одеська, Закарпатська області та місто Харків. Є також проблеми і в Кіровоградській області. Володимир Гройсман звернувся до представників місцевої влади з вимогою за декілька тижнів виправити ситуацію, адже це питання — саме в їх компетенції. Загалом ситуацію в Україні із призначенням субсидій прем'єр вважає «достатньо позитивною».

«Країна розпочала опалювальний сезон, і дуже важливо в умовах ринкових цін на газ реалізувати програму адресної допомоги, — підкреслив В. Гройсман. — Хто має гроші, нехай сплачує повну ціну, але хто має низький дохід, повинен отримати субсидію. Хто не зможе отримати субсидію, зможе скористатися розстрочкою платежів на 12 місяців». Також глава уряду зауважив, що навколо питання субсидій дуже багато спекуляцій, у тому числі й політичних. Зокрема, нав'язується думка, начебто субсидію доведеться колись повертати і що зростання мінімальної зарплати вплине на призначення субсидій. «Субсидія — це компенсація, знижка для родини з урахуванням її доходу, яка є безповоротною, — наголосив Прем'єр-міністр. — До того ж громадяни мають зрозуміти, що є ринкова вартість житлово-комунальних послуг, і відповідно до доходів люди можуть отримати знижку за оплату». Водночас В. Гройсман висловив думку, що порівняно з минулим роком для більшості громадян України вартість житлово-комунальних послуг не зміниться або навіть зменшиться.

Віце-прем'єр-міністр Павло Розенко поінформував, що впродовж минулого тижня 97 тисяч українських родин уперше звернулися по субсидії. За його прогнозом, у листопаді—січні будуть найбільші пікові навантаження на управління соцзахисту, до яких звертаються люди за призначенням субсидій. Урядовець запропонував залучити до призначення субсидій працівників інших управлінь, а також безробітних осіб на громадських засадах. На наступному засіданні Кабінету Міністрів уряд має намір ухвалити рішення про призначення премії працівникам соцзахисту.

П. Розенко назвав неприпустимим, коли в деяких районах над призначенням субсидій працюють по два співробітники. Наприклад, Овідіопольський район Одеської області, де живуть 75 тисяч мешканців. Він також нагадав, що можна відправляти заяви на призначення субсидій через «Укрпошту». А в селах, у сільрадах, у ЖЕКах та в ОСББ у великих містах має бути визначено уповноваженого для отримання заяв на призначення субсидій. Кожна ОДА і кожен район повинні мати конкретний план заходів щодо залучення домогосподарств до програми субсидій. Нині такі плани затвердив 71 відсоток органів місцевої влади. Знижка на оплату житлово-комунальних послуг може сягати навіть 80—90 відсотків. Якщо людина звернеться по субсидію пізніше, знижка може надаватися і за попередні місяці.

Для контролю за призначенням субсидій та роз'яснювальної роботи, йшлося на нараді, урядовці відвідують регіони. В. Гройсман наголосив, що влада зобов'язана забезпечити ідентифікацію родин, які потребують субсидії, та призначити їх. «Чому в одних областях 100 відсотків, а в інших — 20? — запитав він. — Єдина відповідь — безвідповідальність і байдужість. І тоді запитання: що ви робите на своїх посадах, якщо не в змозі організувати елементарного — виявити людей, які потребують допомоги, і надати їм допомогу?»

Представники регіонів доповіли про призначення субсидій на місцях. Зокрема, в Закарпатській області наразі призначено субсидії 29 відсоткам домогосподарств. До кінця року очікують, що число субсидіантів зросте до 25—30 тисяч. Відставання із субсидіями в Мукачевому пояснили тим, що тут раніше діяла регіональна програма субсидій, а тільки тепер переходять на загальнодержавну. На сьогодні майже 50 відсотків мешканців Мукачевого охоплено субсидіями. У Чернівецькій області — майже 116 тисяч мешканців, що становить 34 відсотки.

Прем'єр під час наради дав завдання, щоб майже 50 відсотків мешканців кожного регіону було охоплено субсидіями. Водночас керівники регіональних управлінь соцзахисту нарікали на труднощі, з якими вони стикаються під час призначення субсидій: не мають доступу до баз даних — зокрема військових пенсіонерів, студентів, баз РАГСів, щоб перевірити сімейний стан та чи немає «мертвих душ».

Тим часом, як повідомляє Урядовий портал, НКРЕКП зобов'язала теплокомуненерго надрукувати на рахунках роз'яснення про умови розстрочки за опалення та зразок заяви.

Анна ШЕВЧЕНКО.

ФОТОФАКТ

На Майдані Незалежності відбулась акція на підтримку українських політв'язнів, які перебувають у Росії і в анексованому Криму.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ОФІЦІЙНО

Постанова
Верховної Ради України

Про проведення парламентських слухань на тему: «Регулювання обігу земель сільськогосподарського призначення: пошук української моделі»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Провести 21 грудня 2016 року в залі пленарних засідань Верховної Ради України парламентські слухання на тему: «Регулювання обігу земель сільськогосподарського призначення: пошук української моделі».

2. Кабінету Міністрів України до 1 грудня 2016 року підготувати і подати до Верховної Ради України тиражовані для народних депутатів України інформаційно-аналітичні матеріали з питання парламентських слухань та відповідні пропозиції до рекомендацій парламентських слухань, визначити доповідача із зазначеного питання.

3. Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин здійснити необхідні заходи щодо організаційного та методичного забезпечення проведення парламентських слухань та внести проект їх рекомендацій.

4. Запросити для участі в парламентських слуханнях представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій, профільних міжнародних організацій, науковців та експертів.

5. Національній телекомпанії України та Національній радіокомпанії України за участю Інформаційного управління Апарату Верховної Ради України забезпечити в установленому порядку пряму трансляцію парламентських слухань на Першому загальнонаціональному каналі Національної телекомпанії України та Першому загальнонаціональному каналі Національної радіокомпанії України.

6. Апарату Верховної Ради України забезпечити фінансування витрат, необхідних для організації і проведення зазначених парламентських слухань, стенографування та видання матеріалів парламентських слухань Видавництвом Верховної Ради України.

Голова Верховної Ради України
А. ПАРУБІЙ.

м. Київ,
1 листопада 2016 року.
№ 1718-VIII.

Голос України
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Українці змінюють світ

Спільний проект

РАДА

Фатальна одеситка, яка перевернула французький світ моди

Соня Делоне (справжнє ім'я Сара Єліївна Штерн) народилась в місті Одесі 14 листопада 1885 року. У нашій країні її ім'я не надто відоме, а от в Європі та Штатах її роботи можна знайти у кращих галереях. До того ж всюди наголошують на її українському походженні. Після смерті батьків семирічну дівчинку забрали родичі з Петербурга.

Своє справжнє мистецьке життя вона розпочала в Парижі, куди переїхала на навчання, а от творчий прорив — у декреті. Шиючи ковдру для новонародженого сина, молода художниця використала різнокольорові клаптики тканин. І тут прийшло осяяння: до дизайну одягу можна також додати трохи авангарду. Так Соня починає шити дивакуваті сукні з тканинним колажем.

Її клієнтками ставали голлівудські зірки. Будинки моди Saint Laurent та Missoni зізнавалися, що українка була їхнім натхненням. 1925 року журнал Vogue виходить з її ескізом на обкладинці — це було справжнім визнанням. В Європі зароджується рух емансипації, жінки не бажають носити вузькі спідниці, набридають бісер і пір'я.

Українка пропонує мінімалістичні пальта, сукні прямого крою з геометричним принтом. Та моди їй мало. Соня стрибає по різних жанрах, залишаючи за собою шлейф кольорів: береться за розробку костюмів для балету Сергія Дягілева, шиє взуття, розфарбовує автомобілі, створює ткані килими, ілюструє книжки, займається керамікою та вітражами.

У Франції її обожнювали: організували помпезну виставку в Луврі, вручили орден Почесного легіону, а коли президент Франції Жорж Помпіду приїжджав із візитом до Річарда Ніксона, то не знайшов кращого подарунка, ніж картина Соні Делоне. У своїх спогадах Соня часто зізнавалася, що її любов до яскравих кольорів бере початок зі спогадів дитинства. «Це фарби мого дитинства, фарби України. Спогади про сільське весілля із сукнями в червоних і зелених тонах та кольоровими стрічками», — згадувала вона.

ПЕРЕЛІК громадських організацій, яким Центральною виборчою комісією надано дозвіл мати офіційних спостерігачів під час перших виборів депутатів сільських, селищних, міських рад об'єднаних територіальних громад і відповідних сільських, селищних, міських голів 11 грудня 2016 року

№ з/п	Назва громадської організації	Дата та номер постанови Центральної виборчої комісії, якою надано дозвіл мати офіційних спостерігачів	Вид місцевих виборів, під час яких надано дозвіл мати офіційних спостерігачів
1	ВСЕУКРАЇНСЬКА ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ "ГРОМАДЯНСЬКА МЕРЕЖА "ОПОРА"	26.10.2016 № 456	Перші вибори депутатів сільських, селищних, міських рад об'єднаних територіальних громад і відповідних сільських, селищних, міських голів 11 грудня 2016 року
2	Всеукраїнська громадська організація "Передові правові ініціативи"	26.10.2016 № 455	Перші вибори депутатів сільських, селищних, міських рад об'єднаних територіальних громад і відповідних сільських, селищних, міських голів 11 грудня 2016 року
3	Громадська організація "ЕКО (Екологія, Культура, Освіта) Березань"	01.11.2016 № 459	Перші вибори депутатів сільських, селищних, міських рад об'єднаних територіальних громад і відповідних сільських, селищних, міських голів 11 грудня 2016 року
4	Громадська організація "Платформа місцевої ініціативи"	01.11.2016 № 462	Перші вибори депутатів сільських, селищних, міських рад об'єднаних територіальних громад і відповідних сільських, селищних, міських голів 11 грудня 2016 року
5	Громадська організація "Розвиток демократичних ініціатив"	01.11.2016 № 460	Перші вибори депутатів сільських, селищних, міських рад об'єднаних територіальних громад і відповідних сільських, селищних, міських голів 11 грудня 2016 року
6	Громадська організація "УДАР (Український Демократичний Альянс за Реформи) Віталія Кличка"	01.11.2016 № 464	Перші вибори депутатів сільських, селищних, міських рад об'єднаних територіальних громад і відповідних сільських, селищних, міських голів 11 грудня 2016 року
7	Громадська організація "Українська ліга спеціалістів зі зв'язків з реальністю"	01.11.2016 № 461	Перші вибори депутатів сільських, селищних, міських рад об'єднаних територіальних громад і відповідних сільських, селищних, міських голів 11 грудня 2016 року
8	ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ "ЧЕРНІГІВСЬКА ПРАВОЗАХИСНА СПІЛКА"	01.11.2016 № 463	Перші вибори депутатів сільських, селищних, міських рад об'єднаних територіальних громад і відповідних сільських, селищних, міських голів 11 грудня 2016 року на території Чернігівської області

«Потьомкінські села» з грузинським акцентом

30 травня 2015 року указом Президента України Петра Порошенка Міхеїла Саакашвілі було призначено головою Одеської обласної державної адміністрації, змінивши на цій посаді Ігоря Палицю, давнього соратника Ігоря Коломойського. Під час представлення новопризначеного одеського керівника Петро Порошенко назвав успішну реалізацію реформ і подолання корупції пріоритетними напрямами для України, а на Саакашвілі була покладена місія зробити з Одеської області зразкову, впроваджуючи тут низку пілотних проектів, які надалі поширяться по всій Україні. Адже після анексії Криму й початку антитерористичної операції на Донбасі Одеська область стала ключовим регіоном України як у політичному, так і в економічному плані. Успіхи сепаратистів в Одесі означали б крах «великої» України. А втрата Криму лише підвищила котирування Одеської області як курорту й основних морських воріт країни.

Одеський регіон завжди був у лідерах корупційних рейтингів. Це одна з найбільших областей, у якій вантажопотік і сусідство з Придністров'ям давали ціле поле для незаконної наживи чиновникам і силовикам. Не дивно, що свій перший виступ на новій посаді Саакашвілі присвятив боротьбі з корупцією в області. «Ми притискатимемо корупціонерів і всілякі бандитські елементи, — казав він журналістам після свого представлення в Одесі 30 травня. — Тут стільки грошей, головне, щоб вони дійшли до людей. Прямо скажу, що я не можу працювати з офшорними підходами й людьми, які мають досвід корупції та казнокрадства».

Кадри вирішують не все

На самому початку своєї роботи Саакашвілі заявив, що в нього є кілька програм: на 50 днів, на 100 днів і на півроку. У рамках найкоротшої програми М. Саакашвілі обіцяв призначити нових людей керувати всіма районами Одеської області, а також призначити собі замів і керівників профільних управлінь. При цьому М. Саакашвілі обіцяв зробити ставку на місцеві кадри.

Запам'яталися одеситам слова про те, що разом з ним прийшла в регіон команда однодумців, яка почне максимально ефективно проводити в життя економічні реформи. Переконливо, на перший погляд, говорив Міхеїл Ніколозович про необхідність скоротити апарат обласної держадміністрації. На той момент працювало понад 800 осіб (у 27 підрозділах). Уже в перші два тижні червня 2015 року склад чиновників ОДА скоротили на 300 осіб. Потім Саакашвілі підписав розпорядження про те, що чисельність співробітників ОДА становитиме 401 людину (у 13 підрозділах).

Приміром, було заявлено про ліквідацію управлінь містобудування і архітектури; у справах фізкультури і спорту; інформаційної політики; комунікацій із громадськістю; охорони об'єктів культурної спадщини; у справах сім'ї та молоді. Інші відомства (економічного розвитку і торгівлі, агропромислового розвитку, соціального захисту населення, зовнішньоекономічної діяльності) позбулися частини співробітників.

Втім, паралельно з ліквідацією одних відомств нове керівництво ОДА почало створювати інші. Наприклад, замість ліквідованих управлінь у справах фізкультури і спорту та у справах сім'ї та молоді створено департамент у справах сім'ї, молоді та спорту.

Подібні структури об'єднали функції інших раніше ліквідованих управлінь: містобудування і архітектури з охороною об'єктів культурної спадщини, інформаційної політики з комунікаціями із громадськістю тощо. Отож коректніше було б говорити не про ліквідацію, а про реорганізацію — але тут питання в риториці: ліквідація звучить набагато гучніше і скандальніше.

Було оголошено конкурс на заміщення голів районних адміністрацій. Відбулося призначення голів райдержадміністрацій усіх 26 районів Одеської області. Нині 12 з них уже звільнені з посад — хто за власним бажанням, а хто і за рішеннями сесій райрад про недовіру керівникам районів. У шести районах області досі вакантні посади керівників.

Найближче ж оточення нового керівника області, як показав час, набагато впевненіше почувалося перед телекамерами і на зустрічах з журналістами, ніж під час вирішення практичних завдань з реформування економіки регіону.

Його перший заступник, Володимир Жмак, до призначення на посаду в Одесу працював керівником компанії «Роснафта-Україна», і при призначенні поставив жорстку умову, що працюватиме лише рік, а потім звільниться. Так і сталося згодом.

Другого заступника Саакашвілі пообіцяв призначити за результатами відкритого конкурсу. Конкурс оголосили, анкети зібрали — після чого про нього і претендентів на високу посаду ніхто не згадує. У команді Саакашвілі опинився і Сашко Боровик: юрист, у резюме якого є робота в низці американських компаній, у тому числі й знаменитій Microsoft.

Свого часу Боровика пророчили в заступники міністра економіки. Однак, пробувши два місяці в статусі радника міністра, Боровик покинув Кабінет Міністрів України.

— У Сашка було якесь незадоволене бажання йти у політику, — заявив на той час міністр економіки України Айварас Абромавічус. — Бажання вийти на медіа, спілкуватися з різними політичними партіями, робити якісь прес-релізи. Він, звичайно, людина з цікавим минулим, але в міністерстві все-таки треба пахати.

На запитання про те, чим же займався Боровик у міністерстві два місяці, Абромавічус відповів коротко: «На жаль, нічим».

Третім членом команди Саакашвілі стала російська опозиціонерка Марія Гайдар, котра раніше посідала пост заступника губернатора Кіровської області, згодом працювала журналістом, а потім керувала декількома громадськими і комерційними організаціями.

Безсумнівним мінусом команди Саакашвілі є те, що в ній, всупереч його власним обіцянкам, не було жодного одесита.

Якщо кадрову політику Саакашвілі в цілому можна охарактеризувати як спірну й неоднозначну, то з її частина, яка стосується правоохоронних органів, є відверто скандальною. 16 червня 2015 року начальником обласного управління МВС було призначено екс-заступника міністра внутрішніх справ Грузії Георгі Лорткіпанідзе. Начальником управління внутрішньої безпеки ГУ МВС України по Одеській області став Костянтин Мчедлішвілі, який раніше був представником МВС Грузії в Україні, а потім радником міського голови Києва Віталія Кличка.

На початку липня Лорткіпанідзе призначив начальником міліції міста Одеси полковника Олега Макуху, якого 27 серпня піймали на хабарі й звільнили. Однак проблему безпеки в місті й регіоні це не розв'язало. Понад те, буквально одразу після призначення в місті пролунав черговий вибух, який зруйнував кафе «У Ангелових».

«Я часто гуляю ввечері, і мені казали багато разів, що на вулицях небезпечно. У багатьох місцях немає світла, погані дороги і я бачу багато підозрілих компаній молодих людей. При цьому ввечері я не бачу міліції. Із цією ситуацією треба розібратися. Одеса — туристичне місто й на вулицях має бути безпечно в будь-який час», — підкреслив М. Саакашвілі. Однак світліше на вулицях Одеси поки що не стало.

Пізніше Г. Лорткіпанідзе заявив, що підривників кафе знайшли. Однак у СБУ цю заяву не підтвердили.

Водночас в регіоні зросла кількість злочинів. При цьому їх розкриття знизилося на 70%. Г. Лорткіпанідзе намагається виправдатися, зазначаючи, що правоохоронні органи почали просто реєструвати всі злочини, чого не робили раніше.

Хоча б скільки скажи слово «халва» — у роті солодше не стане

Зрозуміло, що значне місце в словесній риториці Саакашвілі посідали питання розвитку економічного потенціалу Одеської області.

Розвиток економіки регіону він пов'язував з розвитком транспорту і туризму. Тому пообіцяв перенаправити вантажі з Китаю в Європу через Одеську область, побудувати нову злітно-посадочну смугу в Одеському аеропорту, відновити роботу Ізмаїльського аеропорту, обладнати вантажний аеропорт на одному з військових аеродромів в Одеській області, відремонтувати трасу Одеса — Рені, побудувати нову митницю, де оформлення вантажів займатиме до 15 хвилин.

Крім того, Міхеїл Ніколозович обіцяв одеситам Центр адміністративних послуг, де можна буде отримати 260 адміністративних послуг без черг. За його задумом, зареєструвати бізнес можна буде за день, а дозвіл на будівництво одержати за 15 днів.

Такий адміністративний центр незабаром справді відкрили. Щоправда, через два тижні цей Центр довелося закрити, тому що приміщення було орендоване у комерційного банку, який вимагав його звільнити.

Крім цього, він обіцяв створити електронну реєстрацію дітей у дитячих садках, щоб ліквідувати хабарництво.

Глобальна обіцянка М. Саакашвілі та його команди — це інвестиції. Для цього всі вони їздять на різні форуми й конференції, презентуючи там потенціал регіону й інвестиційні проекти з Одеської області. Але поки що жодного нового значимого іноземного інвестиційного проекту в області не з'явилося.

Проте оптимізму команди М. Саакашвілі не позичати. Той самий Сашко Боровик повідомляв про намір залучити в регіон 3 млрд. дол. до березня 2016 року.

Мільярдів цих економіка регіону, звичайно, не дочекалася, та й слід Сашка Боровика розтанув на теренах Європи. Що стосується залучення інвестора для будівництва другого аеропорту в Одеській області, його теж немає. І експерти сумніваються, що він з'явиться.

Що стосується розвитку Одеського аеропорту, то тут М. Саакашвілі обіцяв побудувати нову злітно-посадочну смугу до кінця 2016 року. Щоправда, ні в інвесторів аеропорту, ні у держави грошей на будівництво поки що немає.

При цьому М. Саакашвілі вважає, що Одеський аеропорт стане найкращим в Україні, тому що потенціал у нього більший, ніж у київського «Борисполя».

Усі ці обіцянки зі сфери тих самих «потьомкінських сіл», про які йшлося вище.

Перед будівлею облдержадміністрації за вказівкою Саакашвілі побудували маленький будиночок у національному стилі, де, за запевненнями чиновників, можна молодятам скріпити підписами шлюб. Веселенька будівля стала символом пшику всіх пілотних проектів, які були обіцяні Саакашвілі одеситам.

Дорога, в яку вже ніхто не вірить

Одним із найскладніших економічних завдань в Одеській області вважають реконструкцію автодороги Одеса — Рені (траса М-15). Довжина траси становить 295 км, вона включає 49 мостів і з'єднує п'ять портів — Одеський, Іллічівський, Білгород-Дністровський, Ізмаїльський і порт Рені. «Важливість цього напрямку важко переоцінити, але дорога була побудована в 1940—50 роках і за час експлуатації вичерпала свій ресурс і маємо гостру потребу в ремонті», — пояснюють у Службі автомобільних доріг області. Протягом 25 років про вирішення цього економічного завдання говорили всі прем'єр-міністри країни. І ніхто з них це завдання не зміг розв'язати. Про готовність поставити крапку в дорожній епопеї заявив і Міхеїл Саакашвілі.

Нагадаємо, 7 червня 2016 року на трасі Одеса — Рені було встановлено намет з написом «Тимчасовий кабінет голови Одеської облдержадміністрації Міхеїла Саакашвілі». Раніше Саакашвілі заявив, що його не влаштовує обсяг фінансування й інтенсивність ремонтних робіт на трасі, у зв'язку із чим він перенесе свій робочий кабінет у намет на трасі. Він повідомив, що працюватиме в наметі до закінчення ремонту траси Одеса — Рені. До слова, намет уже зник, а дорога не побудована. А що залишилося? Залишився відеоролик, підготовлений обласною держадміністрацією про те, якою чудовою буде реконструйована автотраса Одеса — Рені.

«Укравтодор» роботи на трасі веде, це дійсно так. Про якість говорити не доводиться. Сам бачив на власні очі, як будували узбіччя. Шляховики нагортають глину з кювету, утрамбовують, зверху — гравій. Дощ пройшов, узбіччя розбухло, великовагові машини зупиняються й залишають колію в півметра, а всю глину потім — на асфальт.

Треба бути пильним на цій дорозі європейського значення! Кілька кілометрів гарної відремонтованої дороги й десятки кілометрів найогиднішої дороги з такими «пастками» у вигляді ям з півметра завглибшки чи бугрів, що можуть пропороти днище.

Контрабандистам в Одесі, як і раніше, живеться привільно

Міхеїл Саакашвілі пообіцяв подолати корупцію на митниці за 100 днів. Зокрема, він пообіцяв, що оформлення вантажів на Одеській митниці триватиме не більш як 15 хвилин. Сьогодні можна констатувати: боротьба з контрабандою закінчилася нічим — а якщо по-хорошому, то і не розпочиналася. Ключовою проблемою на Одеській митниці, як і раніше, залишається ситуація зі зловживаннями навколо питання про так звану митну вартість ввезених товарів.

Річ у тім, що від того, яку вартість вантажу заявить імпортер, залежить обсяг платежів, які йому належить виплатити в бюджет. Отож підприємець, зрозуміло, зацікавлений у тому, щоб ця сума була менша, а митниця — у тому, щоб вона була більша. На митниці є так звана таблиця індикативних цін, де зазначено, якими повинні бути середні митні вартості різних видів товарів. У теорії ця таблиця має довідково-рекомендаційний характер: звіряючись із нею, митники повинні визначати, наскільки реалістичну митну вартість зазначив імпортер, і чи не намагається він «нахімічити». Однак у дійсності таблиця на Одеській митниці має силу закону: «розмитнитися» за менші гроші, стверджують експедитори, реально неможливо.

З якихось причин таблиця «індикативів» на різних митницях виявляється різною. Причому на Одеській митниці індикативні ціни з якихось загадкових причин на 30—40% вищі, ніж в інших регіонах. У результаті імпортери постають перед вибором: переплачувати, причому іноді вдвічі, «вирішувати питання» за скромну винагороду — чи банально ввозити вантаж через інші митниці.

Після приходу Саакашвілі до керівництва регіоном у цій сфері не змінилося рівно нічого. Якщо завищення митної вартості є проблемою, що ускладнює життя підприємцям, то інша проблема стосується, швидше, інтересів держави загалом — йдеться про «сірі» схеми ввезення. Точніше, йдеться не про контрабанду в прямому значенні слова, коли зловмисники таємними шляхами перевозять товар через кордон в обхід митниці. На відміну від «чорних» контрабандних схем, «сіра» контрабанда проходить через митні органи.

Проблема, знову-таки, не нова. І вона, знову-таки, нікуди не поділася. Відсутність реальних результатів у боротьбі з контрабандою не означає, звичайно, що Саакашвілі «кришує» контрабандистів і хабарників чи якось інакше їм потурає.

Але з пісні слів, як то кажуть, не викинеш — контрабандисти в Одесі, як і раніше, почуваються привільно, і живеться їм просто чудово.

Обіцянки–цяцянки

Міхеїл Саакашвілі обіцяв багато чого ще. Приміром, їздити громадським транспортом, поки Київ не виділить кошти для ремонту доріг у регіоні. Але при цьому після огляду Одеського аеропорту глава області опинився в Ізмаїльському районі буквально за дві години, прилетівши туди на гелікоптері.

Крім того, М. Саакашвілі заявляв, що домовився з бізнесменами про те, щоб діти з потерпілих у результаті повені в Тбілісі родин змогли відпочити й зняти стрес в Одесі. Про візит грузинських дітей в Одесу одеські ЗМІ не знають нічого.

Колишній президент Грузії також обіцяв розмістити Штаб ВМС України в одеському Будинку профспілок і плідно зайнятися проблемою забезпечення військових моряків житлом.

Однак і тут обіцянка виявилася цяцянкою: власник Будинку профспілок заявив, що не погоджував розміщення в будівлі Штабу ВМС України. А моряки продовжують спати на кораблях.

Відносно виконаною можна назвати обіцянку М. Саакашвілі прибрати паркани з усіх закритих пляжів Одеси. За участі глави регіону вдалося відкрити чотири пляжі. Втім, навіть після закінчення туристичного сезону деякі пляжі залишаються закритими.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

ДУМКИ ЕКСПЕРТІВ

Михайло ПАВЛІВ, політичний експерт:

— Як голова обласної адміністрації він себе не проявив взагалі. При ньому Одеська область скотилася вниз у рейтингу областей з якості держуправління за всіма показниками: ЖКГ, інфраструктура, ведення бізнесу. Область стала однією з найгірших. Тому вважаю, що більш концентрованої оцінки, як ці показники, немає. Саакашвілі використовує посаду очільника області лише як медіамайданчик для підвищення свого політичного рейтингу.

Вадим КАРАСЬОВ, директор Інституту глобальних стратегій:

— Саакашвілі не добився позитивних результатів на посаді голови облдержадміністрації, оскільки він політик, а не чиновник. Саакашвілі не хотів бути главою області. Він більше політик. Він робив багато гучних заяв. Сформував громадський рух, який у майбутньому може трансформуватися в партію. Якщо взяти його обіцянки, очікування, надії одеситів, які пов'язані були з приходом Саакашвілі в Одесу, і результати, то похвалитися особливо нічим. Усе зрозуміло, тому що робота чиновника дещо інакша, ніж робота політика.

Поки що жодного нового значимого іноземного інвестиційного проекту в області не з'явилося

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Митний тариф України» щодо зменшення дефіциту брухту чорних металів на внутрішньому ринку з метою першочергового забезпечення потреб оборонної промисловості та відбудови об'єктів інфраструктури

Верховна Рада України **постановляє:**

I. У розділі XV Митного тарифу України, встановленого Законом України «Про Митний тариф України» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 20-21, ст. 740), цифри і слова:

«7204		Відходи та брухт чорних металів; зливки чорних металів для переплавлення (шихтові зливки):			
7204 10 00 00		- відходи та брухт ливарного чавуну	5	5	-
		- відходи та брухт легованої сталі:			
7204 21		- - корозійностійкої (нержавіючої) сталі:			
7204 21 00	10	- - - з масовою часткою нікелю 8 % або більше	5	5	-
7204 21 00	90	- - - іншої	5	5	-»,
«7204 49		- - інші:			
7204 49 00	10	- - - подрібнені (різані)	5	5	-
		- - - інші:			
7204 49 00	30	- - - - пакетовані	5	5	-
7204 49 00	90	- - - - інші	5	5	-»

замінити цифрами і словами:

«7204		Відходи та брухт чорних металів; зливки чорних металів для переплавлення (шихтові зливки):			
7204 10 00	00	- відходи та брухт ливарного чавуну	0	0	-
		- відходи та брухт легованої сталі:			
7204 21		- - корозійностійкої (нержавіючої) сталі:			
7204 21 00	10	- - - з масовою часткою нікелю 8 % або більше	0	0	-
7204 21 00	90	- - - іншої	0	0	-»,
«7204 49		- - інші:			
7204 49 00	10	- - - подрібнені (різані)	0	0	-
		- - інші:			
7204 49 00	30	- - - - пакетовані	0	0	-
7204 49 00	90	- - - - інші	0	0	-».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
4 жовтня 2016 року.
№ 1645-VIII.

Нові е–ресурси зроблять діяльність парламенту прозорішою

У Верховній Раді представили нові е-ресурси, що допоможуть зробити діяльність парламенту прозорішою. А також нададуть громадянам можливість брати активну участь в обговоренні законопроектів ще до того, як вони виносяться на розгляд профільних парламентських комітетів.

Захід відбувся за участю народних депутатів України, Петра Боднара, першого заступника керівника апарату Верховної Ради — керуючого справами, Ігоря Когута, директора Програми USAID РАДА, Сюзан Фрітц, директора регіональної місії USAD, Олексія Сидоренка, керівника Управління комп'ютеризованих систем, Володимира Крижанівського, старшого консультанта Програми USAID РАДА.

«Одна з основних функцій будь-якого парламенту — чути своїх громадян та представляти їхні інтереси», — сказала Сюзан Фрітц. За її словами, на сьогодні, коли технології збору та розповсюдження інформації постійно змінюються, потужні демократичні парламенти та політично свідомі парламентарії у всіх країнах починають застосовувати електронні інструменти, щоб стимулювати діалог із громадянами та залучити їх до законодавчого процесу.

Зокрема, «Портал громадського обговорення законопроектів», розроблений за підтримки Програми USAID РАДА та за ініціативи Управління комп'ютерних систем апарату Верховної Ради, дасть змогу громадянам заздалегідь ознайомитися з законопроектами, що мають бути внесені на обговорення парламенту, а нині перебувають на розгляді профільних комітетів. «Портал громадського обговорення законопроектів» розроблено у відповідь на рекомендації Європейського Парламенту щодо внутрішнього реформування Верховної Ради з метою поліпшення її інституційної спроможності та ширшого залучення громадськості до законодавчого процесу.

На думку директора Програми USAID РАДА Ігоря Когута, потенціал громадянського суспільства потрібно використовувати для кращої якості підготовки законопроектів та роботи комітетів. «Портал громадського обговорення законопроектів» надасть можливість поліпшити прозорість та довіру до комітетів. Він є частиною комплексної програми їх відкритості. Посилення спроможності комітетів, їх контрольної функції — завдання Програми USAID РАДА. І. Когут нагадав, що минулого року створено ресурс електронних петицій. «Наступного, 2017-го, ми працюватимемо над посиленням впливу громадян на роботу парламенту через використання цих ресурсів — петицій та електронної бази. Це частина «Дорожньої карти» з реформування парламенту. Нинішній захід підготовлено за підтримки Лабораторії законодавчих ініціатив та Ліги інтернів. Програма USAID РАДА й надалі підтримуватиме портал тренінгами та навчальними програмами», — наголосив він.

ДОСЛІВНО

Народний депутат Світлана ЗАЛІЩУК:

«Усі революційні законопроекти — про медіа, державну службу, декларування — були ухвалені під тиском громадськості. Збільшити доступність для громадян — це найперше завдання. Ризик цієї платформи — наскільки її використовуватимуть. Ми повинні активно комунікувати цей інструмент суспільству: на прикладі електронних петицій ми переконалися, що зацікавленість може бути нестабільною, згасати. Всі ці інструменти запрацюють реально, можливо, лише через 2—3 роки, але вони вже на часі. PR — це зв'язки із громадськістю, не треба це забувати, їх треба розвивати».

Як зазначає Петро Боднар: «Портал — це важливий крок на шляху реформи парламенту. Зроблено вже багато. За рейтингом Inter Parliamentary Union — Верховна Рада України на 24-му місці. Впевнений, що наступного року темпи реформування залишатимуться дуже високими. Сьогодні ми могли представити тестовий варіант системи, проте комітети її ще не наповнюють. Тож ми проводимо презентацію бази даних. З наступного тижня планується відкриття цього ресурсу повністю, щоб він був публічним, — додав він.

«Портал громадського обговорення законопроектів» створений на виконання базових рекомендацій місії Європарламенту та підтриманий Програмою USAID РАДА. Наша основна мета — забезпечення реальної та ефективної комунікації. Завдяки Лабораторії законодавчих ініціатив усі учасники нинішньої зустрічі отримали чудову презентацію електронної бази», — зазначив Олексій Сидоренко, керівник Управління комп'ютеризованих систем апарату Верховної Ради.

Народний депутат Світлана Заліщук пригадала часи, коли вона, молодий журналіст, боролася, щоб пройти на засідання будь-якого комітету. «Хочу відзначити кілька моментів: активність громадськості та підтримка донорів реально впливають на роботу парламенту. Глобальний тренд впливу громадянського суспільства на роботу влади триває після Майдану. Один із основних моментів — інституційна спроможність Верховної Ради. Вважаю, що вплив експертів, аналітиків, інтелектуалів ми відчули саме після 2014 року», — наголосила вона.

Водночас народний депутат Руслан Сидорович переконаний: «Мусимо дати зрозуміти людям, що більшість роботи народного депутата проходить не в сесійній залі, а в комітетах. Звичайно, це не є «Зеленою» чи «Білою» книгою, рекомендованою «Дорожньою картою» з реформи парламенту. Проте це створить можливість збільшити експертну присутність у комітетах, тож слід популяризувати цей ресурс передусім саме в експертних колах. І, що важливо, розібратися, які саме законодавчі ініціативи є по-справжньому пріоритетними. Одна з вищих цілей — змінити сам алгоритм розгляду та ухвалення законів, зокрема за допомогою таких інструментів».

За повідомленням інформаційного управління апарату Верховної Ради України.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Директор регіональної місії USAID Сюзан Фрітц, директор Програми USAID РАДА Ігор Когут, перший заступник керівника апарату Верховної Ради — керуючий справами Петро Боднар.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 26 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» щодо звільнення з військової служби осіб, які мають на утриманні дітей–інвалідів

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до підпункту «ґ» пункту 1 частини восьмої статті 26 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 38, ст. 324; 2014 р., № 36, ст. 1194; 2015 р., № 13, ст. 85) такі зміни:

1. Абзац третій викласти в такій редакції:

«утримання жінкою (чоловіком) - військовослужбовцем повнолітньої дитини віком до 23 років, яка є інвалідом I чи II групи, якщо вона (він) не висловила (не висловив) бажання продовжувати військову службу».

2. Доповнити абзацом шостим такого змісту:

«утримання жінкою (чоловіком) - військовослужбовцем дитини - інваліда підгрупи А віком до 18 років, якщо вона (він) не висловила (не висловив) бажання продовжувати військову службу».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
18 жовтня 2016 року.
№ 1680-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку із запровадженням патронату над дитиною

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Абзац другий частини сьомої статті 252 Сімейного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 21-22, ст. 135) виключити.

2. Пункт 18 статті 11 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49-51, ст. 376; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78, № 27-28, ст. 253) викласти в такій редакції:

«18) патронатні вихователі, батьки-вихователі дитячих будинків сімейного типу, прийомні батьки, якщо вони отримують грошове забезпечення відповідно до законодавства».

3. Абзац дев'ятий пункту 1 частини першої статті 4 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2-3, ст. 11 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

«патронатних вихователів, батьків-вихователів дитячих будинків сімейного типу, прийомних батьків, якщо вони отримують грошове забезпечення відповідно до законодавства».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
19 жовтня 2016 року.
№ 1692-VIII.

Учора в США відбулися президентські вибори. За найвищу посаду змагалися демократка Хілларі КЛІНТОН та республіканець Дональд ТРАМП. Того саме дня американці переобирали і весь склад Палати представників та третину складу Сенату. У попередній нижній палаті Конгресу республіканці мали потужну більшість. Як зміниться розклад сил у парламенті і хто очолить США на наступний президентський термін, вірогідно, буде відомо вже сьогодні

Переселенці на виставці у Берліні: дім навпіл і серце навпіл

У Берліні біля входу на головний вокзал працює фотовиставка «Displaced. 12 stories from Ukraine» («Переселенці. 12 історій з України»). Експозиція розповідає про вимушених біженців з Донбасу, де триває збройний конфлікт. Організатори недарма обрали для показу саме це місце: тут щодень проходить майже 300 тисяч берлінців і гостей столиці. Також неподалік — комплекс урядових споруд: відомство канцлера, Бундестаг. Тож пройти повз виставку й не звернути на неї уваги неможливо.

Реальні історії біженців з Донбасу

Як і не зупинитися перед стендами, на яких український фотограф Сергій Сараханов відобразив 12 портретів жителів Донецька, Алчевська, Макіївки, Євпаторії, Сімферополя, Луганська, котрих війна змусила залишити домівки та оселитися в інших регіонах України. А про те, як вони долають такі виклики долі, житейські труднощі — у викладених кількома мовами історіях, що супроводжують світлини. У такий спосіб організатори прагнуть привернути увагу європейської спільноти до проблем внутрішньо переміщених осіб.

Головна ідея цього проекту — показати збройний конфлікт на Донбасі через реальні історії реальних людей. Як їм ведеться? Ось кілька їхніх історій, скорочених, на жаль, хоча всі вони заслуговують бути почутими повністю.

Крим залишиться зі мною назавжди

Геодезист, футболіст **Есат Алімов**, 25 років, котрий до Києва прибув із Євпаторії: «У мене все розділилося навпіл — будинок навпіл і серце теж. У Криму залишився батько, а в Києві — ми з мамою, сестрою і братом, куди поїхали відразу після референдуму в Криму. Дуже допомагають люди. Коли ми переїхали, то спочатку нас прийняла до себе жінка, яку я зараз називаю «тіткою» і вдячний їй життям за те, що вона допомогла нам освоїтися. Ми втратили будинок, але знайшли рідну людину. Зараз у мене є робота та житло. Ми більше не почуваємося чужими...»

Як хочеться повернутися!

Мати шістьох дітей **Яна Черкас**, 45 років, котра змушена була залишити домівку в Донецьку: «Мене запитують: «Як це — втратити свій дім?» Як це? Не знаю, у мене немає часу думати про це. П'ять міст за півроку! Все зруйноване. Ні дому, ні сил — чоловік і шестеро дітей... Донецьк, дім. Там нас ненавидять люто, тут ненавидять чемно. Стане легше. Згодом. Завтра. Все добре. Все добре».

Чуєте, люди?

Студентка, волонтер **Айше Акієва**, 22 роки, переселенка із Сімферополя: «Все плутається в голові, все розвалюється. Вирвали шматок серця, притягли прапор і сказали: «Тепер ось це — твоя країна». А я дивлюся вусібіч і думаю: «Скільки може людина витерпіти ненависті і злоби, життя в страху?» І слово, що душать, слово, яке забороняють вимовляти...» Ні, не наша. Моя земля, мої поля, мої ліси, мої гори і моє море. Я — кримська татарка. Я ніякий не переселенець, і громадянство я не змінювала».

Усе буде завтра

Рентгено-спектральник, волонтер **Ніна Федоренко**, 53 роки, з Алчевська: «Коли їдеш на два тижні з однією валізою, а повернутися не можеш упродовж року, то настає переоцінка цінностей. Ти розумієш, що можеш задовольнятися малим. Я дуже радію, що жива, здорова, що встигла утекти від обстрілів. Час жорстокий, і радості надовго не вистачає. Здається, що все відбувається не зі мною, а з кимось іншим у поганій кінострічці. Все чекаю, що прокинуся й повернуся додому. Але не прокидаюся, а дім усе далі. Але це в будь-якому разі краще, ніж вартувати мельхіорові ложки і сподіватися, що бомба в твій дах не влучить».

Це уривки лише з кількох історій з 12, які розміщені на виставці у Берліні. Але її відвідувачі вже переконалися, що загроза біженців з України — міф, адже вони здебільшого залишаються на Батьківщині і намагаються бути їй корисними. Але також і в тому, що ці люди потребують розуміння і підтримки, яку Європа спроможна надати.

Наталія ПИСАНСЬКА.
Берлін.

Фото автора.

Порошенко запевняє, що Європарламент скаже безвізу «так»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За словами українського Президента, словенський колега запевнив, що його країна підтримує політику «відкритих дверей» щодо НАТО і готова надати допомогу у проведенні реформ, які наближають Україну до міжнародних стандартів безпеки. Також під час спілкування із журналістами глава держави повідомив про домовленість відновити авіасполучення між Любляною та Києвом.

Окрім того, як **повідомляє пресслужба П. Порошенка**, лідери за підсумками проведених переговорів прийняли спільну Декларацію про співробітництво країн, у якій відзначається єдність позицій щодо безпекових питань. Документ засвідчує «пріоритетні напрями двостороннього співробітництва, до яких належать, зокрема співпраця у галузі безпеки з метою подолання і попередження нових викликів і загроз; поєднання необхідних зусиль задля припинення акту агресії Росії на Донбасі та відновлення суверенітету України на території Криму; розвиток міжпарламентського, секторального та регіонального співробітництва; подальше поглиблення зв'язків України та Словенії у культурно-гуманітарній сфері». І, як написав у Фейсбуці прес-секретар Президента С. Цеголко, таким чином «Словенія стала першою державою ЄС (Норвегія не член ЄС), яка у двосторонньому документі визнала акт агресії Росії проти України».

За підсумками переговорів, як **інформує прес-служба,** також було підписано низку двосторонніх документів про співпрацю. Зокрема, Угоду про здійснення оплачуваних видів діяльності членами сімей співробітників дипломатичних представництв та консульських установ, Меморандум про взаєморозуміння у сферах енергоефективності, відновлюваної енергетики та альтернативних видів палива, Меморандум про співробітництво у сфері захисту прав споживачів та ринкового нагляду та інші.

Рейтинг лівоцентристів падає

Популярність лівоцентристського уряду Греції та його прем'єра Алексіса Ципраса продовжує падати, повідомила грецька газета Ekathimerini з посиланням на останнє опитування громадської думки в країні. Лише 15 відсотків опитаних ще довіряють правлячій партії СІРІЗА. Це найнижчий показник довіри партії, яка перед виборами обіцяла грекам золоті гори й процвітання. Зараз громадяни країни дедалі більше й більше прислухаються до опозиційної партії «Нова демократія», яку підтримує понад 30 відсотків громадян країни.

Складна економічна ситуація, що триває вже кілька років, спричинила те, що більш як півмільйона греків страждають від депресії. Це — чисельність населення трьох таких міст, як Патра, Яніна й Волос разом узятих. Грецький професор Петрос Скапінакіс попереджає владу, що душевні потрясіння стають хронічним явищем, але ті, хто страждає, не звертаються до фахівців через відсутність коштів. Відвідування психотерапевта пересічному греку обійдеться в суму, на яку він може жити кілька тижнів. Такі витрати не кожному пенсіонеру, та й багатьом родинам, по кишені. Згідно з даними статистичної служби, майже 36 відсотків населення Греції живе на порозі бідності й соціальної ізоляції, що є наслідком економічної кризи. Після введення суворих заходів економії зі зниженням зарплат і пенсій кількість самогубств у країні підскочила до 35 відсотків, стверджує відомий грецький професор психіатрії Маріна Іконому.

І незважаючи на те, що Греція одержує фінансову допомогу від кредиторів, життя людей не поліпшується, що може довести до акцій протесту проти правлячої партії СІРІЗА.

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

Відловили небезпечних джихадистів

У Косово й Албанії поліція затримала 11 осіб, що їх підозрюють у підготовці терактів і доборі нових бойовиків для «Ісламської держави». Чотирьом арештованим в Албанії пред'явлено обвинувачення у фінансуванні терористів і веденні джихадистської агітації. А от сімом затриманим у Косово інкримінується «тероризм і загроза громадській безпеці». Місцеві ЗМІ повідомили, що члени «Ісламської держави», що працюють на лідера косовських джихадистів у Сирії Лавдрим Мухашери, планували низку терористичних атак у балканських країнах. У їхніх квартирах проводяться обшуки з вилученням вибухівки й вогнепальної зброї.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

«Кароші» — то зовсім не «хороший»

Із понеділка Міністерство праці Японії проводить перевірки в одному з найбільших рекламних агентств країни Dentsu через підозри в порушенні ним трудового законодавства, внаслідок чого покінчила життя самогубством 24-річна співробітниця компанії Мацурі Такахаші. Подія сталася торік у грудні, але саме тепер визнано, що смерть дівчини спричинила перевтома на роботі.

В Японії існує термін для означення цього поняття. Смерть через надмірну працю тут називають «кароші». Якщо офіційно доведено, що трагедія сталася через перепрацювання, сім'я загиблого отримує компенсацію від держави у розмірі 20 тисяч доларів на рік, а виплати від роботодавця можуть перевищити 1,5 млн. доларів.

Після того як стало відомо, що деякі службовці в Dentsu перепрацьовують більше годин, ніж записано в угоді з профспілками, співробітники Мінпраці провели обшуки в кількох офісах компанії, і не тільки в Токіо, а й в Осаці, Кіото та Нагої. Керівництво агентства Dentsu уже запевнило, що зацікавлене в об'єктивних висновках і готове допомагати розслідуванню. А президент агентства Тадаші Ішії оприлюднив план реформ, спрямований на поліпшення умов праці персоналу та скорочення «максимально дозволеної кількості годин понаднормової праці». Його виступ транслювався з допомогою телемоста з Токіо в Нагою та Осаку.

У Японії існують давні і «неписані» традиції трудоголізму: неможливість піти з роботи, доки не піде керівник, відмова від відпусток... Але проблема перепрацювання в Японії досягла таких масштабів, що уряду довелося в неї втрутитися. Нещодавно на засіданні Кабміну було представлено «Білу книгу» із заходів запобігання смертності від перепрацювання на виробництві». Це перше таке дослідження, хоча закон про запобігання кароші, ухвалений 2014 року, передбачав щорічну доповідь парламенту. В «білій книзі» містяться дані про становище з перепрацюванням у країні, наводяться результати досліджень та конкретні факти щодо компаній та підприємств, де тривалість понаднормової праці перевищує дозволених 80 годин за місяць. (Офіційно вважається, що за цією межею може настати смерть від перевтоми).

2014 року, за даними уряду, 22,7% компаній перевищували цю межу для своїх працівників, а в інформаційно-комунікаційній галузі перепрацювання зафіксовано у 44,4% компаній. Мацурі Такахаші, випадок з якою розслідує нині Мінпраці, перепрацювала у жовтні того року 105 годин.

Загалом родичі працівників, які померли через перевтому на роботі або через спричинене нею самогубство, торік подали запити майже на 1500 компенсацій. Це рекордна кількість. Водночас Японія не входить навіть в десятку країн за середньорічною кількістю відпрацьованих годин на конкретного працівника.

ДОВІДКОВО

Згідно з даними Організації економічного співробітництва та розвитку, найбільше працюють у Мексиці (2246 годин на рік), Коста-Ріці (2230), Південній Кореї (2113), потім ідуть — Греція, Чилі, є в десятці Польща і Литва. У Португалії, яка «закриває» десятку, показник — 1868 годин. В Японії за рік виходить 1719 годин.

Ніна БАЛИКОВА.
Токіо.

Парламент Угорщини не схвалив зміни до конституції, що могли б заборонити розселення мігрантів (Reuters)

Шлях до примирення,
або Коли світ безсовісно мовчить

РОСІЙСЬКИЙ СОЛДАТЕ, КИДАЙ РУШНИЦЮ, ІДИ ДОДОМУ

«Пробач, Україно! Шкода, що світ безсовісно мовчить...» Ці рядки написав великий друг України журналіст і правозахисник із Москви Володимир Шрейдлер. Він перший у Росії на знак підтримки Майдану 7 грудня 2013 року один проспівав наш гімн! Пам'ятаєте історію, коли за привітання «Я вітаю Україну» росіян заштовхували в «заки» просто біля Кремля. Там теж був Володя. Шер намагався закрити собою всю несправедливість і провину за Росію. Добрим серцем, гарячою душею і сміливими словами: «Україно, Братній Сестри — Я молюся за Вас! Я Вірю у Вас і Вашу ПЕРЕМОГУ!» — так закінчувалися його листи українським друзям. Він не тільки вірив, він її наближав. Як і тисячі вільних і сміливих росіян. Світла пам'ять вільному другові вільної України.

Маріка НОВІКОВА (Санкт-Петербург, музикант, піаністка й абсолютна пацифістка):

— Я обожнюю Україну до мурашок на спині. Це — моя друга Батьківщина... На одній, у Пітері, спочиває мій тато... На другій, у Києві, — мій брат... Два найчудовіші міста на Землі!.. Упевнена, що майже в кожній із родин перемішано наші крові. (Як у мене, наприклад: бабуля, татова мама, — із села Гостомель, котра майже все життя прожила в Києві й лише під кінець я її забрала до себе в Пітер)... Як я можу, хоч би там що було, вважати ворогом тих, хто був і є мої предки?!? Який такий Російський Мир-чума на обидва наші доми?.. Підставте дуло до моєї скроні — я не полишу казати, що ми — росіяни й українці — рідні!.. І ті, хто придумав і розпалив ненависть і війну між нами, — ЧУДОВИСЬКА!!!

Аліна ВІТУХНОВСЬКА (Москва, письменник, політик, журналіст):

— Україна—Росія: шлях до примирення.

Війна, розв'язана путінською ерефією проти України, є актом агресії, який порушив не лише низку договорів з безпеки в Європі, а й глобальні установки зі стійкого розвитку. У цьому зв'язку цей конфлікт варто розглядати не тільки як внутрішню проблему пострадянського простору, а й як цивілізаційне протистояння між суспільними моделями — тоталітарно-регресивною (путінською) і демократично-прогресивною (українською).

Оскільки характер цієї війни багато в чому є прихованим, так званим гібридним, відповідно, засоби, необхідні для її припинення повинні бути комплексні, багатомірні. Насамперед це стосується міжнародного юридичного осуду всього радянського періоду історії, що закономірно призвів (навіть після формального розпаду СРСР) до небезпечного рецидиву.

У цьому зв'язку процес замирення між українським і російським народами, змушеними зіштовхнутися в криваву двобої, організованому завдяки амбіціям радянських функціонерів, повинен проходити в рамках відкритого міжнародного судового слухання. І тільки після цього можливий культурний діалог на рівні суспільств, які разом перегорнули похмуру сторінку совєтізму й у такий спосіб закріпили нові принципи миру і добросусідства.

Андрій ЛАЗУРКО (студент 2-го курсу Санкт-Петербурзького електротехнічного університету, член партії «Яблуко»):

— Дорогі жителі України! Ми визнаємо свою провину. Відповідальність за злочини, вчинені Росією, лежить на всіх нас. На десятках мільйонів, що давали мовчазну згоду на формування нашої нинішньої політичної еліти та її курсу. Я не можу виправити те, що вже зроблено. Але впевнений, Росія зміниться, і ми ще висловимо солідарність із вами не словом, а ділом. Ми, на відміну від вас, вчасно не взяли долю держави у свої руки. Бо думали, що обійдеться. Ми винні не участю, а бездіяльністю. Це мине. І величезний масив червоного кольору праворуч від вас на карті теж не вічний. Сподіваюся, ми зможемо залишитися братами до того моменту.

Роман ЧИСТЯКОВ (лауреат міжнародних конкурсів, піаніст, музикознавець, Москва):

— Стежу за тим, що відбувається в Україні, з часів Майдану-2004. Відтоді цілком на боці України — держави, що чітко визначила свій єдино правильний шлях до свободи, демократії й остаточно відмовилася від тоталітарного минулого.

Було величезне бажання приїхати до вашої країни в переломний момент зими 2014-го й підтримати Майдан, але, на жаль, не мав можливості перервати гастролі. Інформацію про події волію відстежувати з останніх чесних демократичних російських ЗМІ («Новая газета», радіостанція «Эхо Москвы», телеканал «Дождь»), інтернет-ресурсів і, звичайно, від реальних очевидців — друзів і знайомих, котрі мешкають в Україні. У російських прокремлівських ЗМІ вражає величезна ненависть до будь-якого інакомислення й неприйняття офіційного курсу, повчальний тон і безапеляційність, бажання принизити й розтоптати будь-яку людину, очорнити будь-який народ, всіх і кожного, хто не бажає підкоритися волі нинішніх хазяїв Кремля.

У мене не викликає сумнівів те, що план захоплення України розроблявся давно, ще після першого Майдану — відтоді, як путінський режим усвідомив, хто його головний ворог — Вільна Людина, котра не бажає бути рабом. У прихильників режиму є велика спокуса відродити імперію, скориставшись звичними методами — погрозами, шантажем, насильством і ГУЛАГом. Ці новітні «совки», що, здавалося б, відступили в 1991-му, хочуть не тільки особистої влади над країною, а й підпорядкування народів поза Росією, нового розподілу світу на сфери впливу, схожого на той, що СРСР підтримував у післявоєнний період, фінансуючи маріонеткові комуністичні режими у Східній Європі та країнах Третього світу, залишаючи за собою військові конфлікти, зламані долі й убогість.

Та хоч би скільки кричали переконані пропагандою громадяни Росії «Крим наш», Крим — це Україна, і крапка. Можете бути впевнені, так думають більшість мислячих, освічених росіян.

Україні від усієї душі бажаю добра, миру, процвітання, успішного завершення десовєтізації. Бажаю повністю викорінити спадщину злочинного комуністичного режиму і стати повноцінним членом НАТО та ЄС. За вашою чудовою країною, що заплатила величезну ціну за вибір Свободи, — майбутнє європейської цивілізації. Слава Україні!

Інга КОЛОМІЄЦЬ (Москва, психолог):

— Два роки моя стрічка майорить некрологами загиблих і вбитих українців. Скільки разів я опускала руки й подумки вважала, що ще витримати далі не зможу. Але відтоді нічого не змінилося. Гинуть молоді, відважні й красиві, талановиті, чесні й мужні. І ніхто не знає, коли настане цьому кінець, і чи настане. Ну що, Америко й Великобританіє, що, коли буде виконано умови Будапештського меморандуму, коли? Ніхто більше нічого схожого не підпише й не підставить свою землю під такий удар, під який потрапила Україна.

Є в мене братик, не рідний. Молодий, амбіційний, агресивний ватник. У нього мама родом із села у Вінницькій області, а тато — сибіряк, котрий усе життя пропрацював на видобутку алмазів. У родичів його мами в селі я якось гостювала ще дівчам років десяти. Спогади про них найсвітліші й найчудовіші. Прості й приємні роботяги, розмовляють чистою і співучою. Отож братик цей вінницьких родичів своєї матері вважає тупими: селюками, лохами. Ну братик уважає, що він — ЛЮДИНА, а от ці родичі — люди другого сорту. Чому? Та тому, що гостинність у них від душі, усе, що є в хаті, — на стіл несуть, а також щиросердечні, відкриті й добрі. А братикові подобаються багаті й бувалі, ті, в кого щонайменше на кишені пара тисяч баксів завжди є. Я ж братикові цьому, звісно, виказала, що в його жилах тече їхня кров і таке ставлення до людей однієї крові неприйнятне. Ви думаєте цей «міський хлопець, РОДом з Якутії», хоч трошки прислухався до моїх слів? Ні! Але регулярно братчику Вінницька рідня передає то гусаків, то качок, то кролів, тут уже братик брати не соромиться, а чого не взяти халяву від лохів?

Варто зауважити, що братик гостював у Вінницькій області в цих родичів лише один раз пару років тому. Отож в Україні він більше ні в яких містах і селах не бував. Але заочно впевнений, що вся Україна складається з тупих селюків, які тільки й уміють, що працювати-працювати-працювати. У владі в селюків повинен стояти руський ЦАР, ось так він і каже по-російськи без м'якого знака: «ЦАР».

А тут він знайомиться зі мною й дізнається мої погляди. У нього був шок. Ні, не шок — амнезія! Як? Людина, що проживає в центрі його ЦАРСТВА й ось так може казати — думав він....

Учора, в чергове він зателефонував по Скайпу й запитав, як там поживає моя рідня на Донбасі. Я кинула йому посилання, як бойовики на території окупованого Донбасу обстрілюють самі себе. А потім сталося несподіване: він підмінив посилання на співаючих циганів і єхидненько засміявся. Більше бажання з ним спілкуватися немає, потім поспілкуюся, коли найтупіший у нашій країні зрозуміє, що не в той бік ми котимося і що не можна так,.. тим паче так не можна зі своїм корінням, з Батьківщиною своїх батьків — не можна! А такий час прийде, повірте, і він уже не за горами.

Пам'ятаю свої зимові шкільні канікули на Донбасі. Випав сніг і буквально через півгодини він перетворювався на бруднy масу, з чорним нальотом. Воно й зрозуміло, Донбас був промисловим регіоном. Пам'ятаю одноповерхові бараки, які ще бельгійці побудували для своїх робітників. А народ там який колоритний — на одному сходовому майданчику жили євреї й німці, греки й молдавани, вистачало переселенців із Західної та Центральної України. Уявляєте, яка там була мова? Одеса просто заздритиме. І всі одне одного розуміли, ходили за сіллю, ніхто не обзивав бендерівцями, ховали всім двором, грали весілля, народжували дітей. Це я до чого підводжу? Сумно. Цієї зими на Донбасі напевне буде кристально чистий сніг. Це непогано — так, але нічого не працює, немає заводів і підприємств, люди втікають звідти. Донбас помер. Чи відродиться? Навіть якщо й відродиться, це буде вже не той Донбас. Але краще такий, ніж як тепер — мертвий і зрошений кров'ю патріотів. Донбас зобов'язаний відродиться, а інакше... А інакше герої загинули дарма. Не можна цього допустити. Донбас опам'ятається від страшного сну й заграє новими фарбами, саме такої долі я йому бажаю.

Підготувала Наталія ЯРЕМЕНКО.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ЛИСТИ З ЛУГАНСЬКА

«Ці хлопці — справжні...»

«Голос України» вже не раз розповідав про вболівальників луганського футбольного клубу «Зоря», яких бойовики майже місяць тому схопили на окупованій території й тепер звинувачують у «шпигунстві й підривній діяльності проти республіки».

Завдяки луганчанам, які пишуть нам до редакції, вдавалося стежити за долею молодих ультрас «чорно-білих» (неофіційна назва ФК «Зоря» за кольорами форми команди), головною «провиною» яких перед окупантами було те, що вони залишалися патріотами України й не боялися цього визнавати.

І тільки днями «правоохоронні органи» бойовиків, сфабрикувавши на хлопців «справу», офіційно повідомили про їхній арешт. Як заявив так званий міністр державної безпеки «ЛНР» Леонід Пасічник (у минулому він був начальником підрозділу з боротьби з контрабандою УСБУ в Луганській області), загалом до групи входили 32 особи. Багато кого з них уже схоплено, в тому числі, за версією терористів, і їхніх керівників, якими сепаратисти називають 19-річного Владислава Овчаренка та Артема Ахмерова. Це вони на День незалежності України серед білого дня в самому центрі окупованого Луганська на вулиці Радянській фотографувалися з нашим національним прапором, а потім ці знімки виклали в Інтернеті. Побачивши їх, ватажок луганських бойовиків Ігор Плотницький був дуже обурений. Він жорстко вичитав своїх «правоохоронців» за те, що ті допустили таке й дав команду знайти хлопців і покарати.

Пасічник заявив, що хлопці зовсім не виявляли особистого патріотизму стосовно України, а виконували «завдання», тому що є «представниками Головного управління розвідки Міністерства оборони України».

«Цей зрадник (Пасічник. — **Прим. ред.**) сказав, що для диверсійної та агентурної роботи українські спецслужби спеціально використовують підлітків, яким дається «завдання» здійснювати деструктивні акції і збирати «розвідувальну інформацію, що становить державну таємницю, — пише луганчанин Костянтин Л. — Які таємниці? Яка держава? Невже вони серйозно думають, що хтось, живучи тут, всерйоз сприймає все «це» як державу? Вони навіть, звинувачуючи хлопчиків, використовують штампи російської пропаганди (чогось свого придумати мізків не вистачає) про те, що хлопці — «фашисти», «неонацисти», «хунта» і вони підтримують «тісні зв'язки з «Правим сектором» та «Азовом». А на підтвердження цього бойовики показують роздруковані на принтері емблеми цих формувань. Та такого добра валом в Інтернеті і його можна знайти, не особливо напружуючись. Але, на думку сепарів, цього достатньо щоб хлопців засудити на 15 років...»

«По місцевому «сепар-ТБ» повідомили, що хлопці, нібито причетні до розклеювання на території «ЛНР» проукраїнських листівок, а в 2014 році «протидіяли проведенню референдуму про незалежність «ЛНР», — пише нам Світлана Р. — А ще «правоохоронці» заявили, що звинувачують хлопців у тому, що вони в Інтернеті організували «Благодійний аукціон луганських ультрас», де продавали фанатську атрибутику «Зорі», а гроші перераховували українським захисникам. І якщо це справді так (врешті-решт я готова повірити словам окупантів), то хлопці не просто молодці, а справжні герої, яких усякин пасічникам, які зрадили Батьківщину й присягу, вже не зрозуміти...»

Влад СЕМЕНЧУК.

У Конотопі, що на Сумщині, зросла вартість дитячого харчування для дошкільнят. З 1 листопада малюків до трьох років годують за 22 грн. на добу, старших — за 26 грн. У міському бюджеті до кінця року на це передбачили майже 700 тис. грн. На поліпшення якості дитячого харчування у школах і дитсадках у 2017 році виділять майже 3 млн. грн., *інформує наш власкор Володимир Чернов*

Сьогодні у Києві, в рамках виставки «ІнтерАгро–2016», відбудеться День Франції в Україні. Тема дискусії: оцінка та управління ризиками в агробізнесі

З повінню повипливали проблеми і безгосподарність

Повінь, спричинена інтенсивними дощами й сильними поривами вітру, вирує в Карпатах, зазвичай, щороку. Проте нині негода неабияк розперезалася. Майже не стихаючи, лило більш як два дні. Рятувальники стверджують: за цей час опадів випало стільки, що це перевищує дві місячні норми. Звісно, у річках піднялася вода. Її рівень, зокрема, в гірській частині норовливої Тиси, у верхніх і середніх притоках, піднявся на метр-два; на загалом досить спокійній річці Уж — на 2,6 метра; на бистрій Боржаві у середній течії біля села Довге Іршавського району — також до двох метрів, як і на річці Ріка в межах райцентру Міжгір'я та річці Латориця біля Мукачевого.

Земля перенаситилася вологою. Внаслідок перезволоження стався зсув ґрунту в Рахівському, Воловецькому та Великоберезнянському районах. Існує загроза руйнування житлового будинку в с. Тишів Воловецького району. На місці працює комісія райдержадміністрації.

Дотепер залишаються підтопленими деякі домогосподарства, сільгоспугіддя. Пошкоджено аварійний залізобетонний міст у центрі Сваляви. За даними облДСНС, підтоплено вісім свердловин Перечинського водозабору, що змусило припинити водопостачання м. Перечин. Тож тамтешнім жителям, у садочки та школи довелося підвозити питну воду.

У Міжгірському районі частково розмите покриття автодоріг у селах Голятин, Буковець, Синевир, Колочава, Лісковець та Репинне. А в селі Синевир підмито до півсотні метрів габіонної сітки та знесено два дерев'яні містки через потічки.

Як завжди у таких ситуаціях, у низинних селах Сільце і Вільхівка в Іршавському районі підтоплено поля на площі до сорока гектарів. У Свалявському і Воловецькому та деяких інших районах доводилося відкачувати воду з підвалів окремих житлових будинків.

До ліквідації наслідків стихії залучено техніку й особовий склад облуправління ДСНС, Національної поліції, Служби автомобільних доріг та інших профільних організацій.

— Усі служби працюють, відкачують воду там, де підтопило будівлі, — повідомив ужгородський міський голова Богдан Андріїв. — Я проїхав містом і вранці, і в обід, усе подивився. Піднявся рівень води в річці Уж. Додатково працюють рятувальники — прочищають канави, які забиті гілками та листям.

Щодо питань про роботу зливової вуличної каналізації, то очільник міста пояснив так: «Вона будувалася в минулому столітті і розрахована на 50—60 тисячне населення (що мінімум удвічі менше, ніж тепер. — **Авт.**) Останніми ж роками Ужгород значно зріс і територіально, і за кількістю мешканців. Приєдналися, наприклад, села Доманинці, Дравці, Горяни, де взагалі не була передбачена каналізація. Тому, щоб відводити воду, потрібно в місті будувати нові каналізаційно-насосні станції. Це проблема масштабна, не сьогоднішня, накопичувалася роками і розв'язувати її потрібно не форс-мажорно, а планово. Збираємося здійснити це в комплексі проекту оновлення і модернізації мереж водоканалу за підтримки Європейського інвестиційного банку. Вже подали всі необхідні документи в Міністерство фінансів України, найближчим часом питання розглянуть на комісії в Києві». Ідеться про кредит у 25 мільйонів євро.

Отже, де незахаращені потічки, розчищені русла річок, прочищено під мостами і невеличкими містками в самих населених пунктах, — там вода сходить і не завдає шкоди. Хоча підтопити ненадового може. А де на берегах люди влаштовують хаотичні сміттєзвалища, сільради не дбають про чистоту, там повінь завдає збитків. Тому облДСНС має не лише рятувати під час негоди, а й слідкувати та штрафувати недбайливців у серпні—вересні, коли найнижчий рівень води у річках і протоках.

Нині дощі вщухають. Вода повільно сходить. Річки та потічки почали «вміщуватися» в свої русла, а безгосподарність залишається...

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Фото прес-служби облДСНС.

Ситуація на понеділок.

ТИМ ЧАСОМ

Вода продовжує підніматися

Через сильні дощі на річках Прикарпаття продовжує прибувати вода. Зокрема, у притоках Дністра та самій річці очікується підйом рівнів на 0,5—1,5 м, на окремих ділянках до 2,0—2,5 м над поточними. Також в управлінні цивільного захисту ОДА попереджають про можливе затоплення заплав, сільгоспугідь, а в гірських та передгірських районах — господарських об'єктів та будинків. До слова, у селі Ільці Верховинського району рятувальники вже допомагали мешканцям витягати худобу з річки Чорний Черемош.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Зібрали гроші для гетьмана

Черкаська крайова організація Українського реєстрового козацтва зібрала 200 тисяч гривень на спорудження пам'ятника Богдану Хмельницькому у райцентрі Лисянка. За твердженнями місцевих краєзнавців, у козацькому містечку 1595 року служив осадчим батько гетьмана, Михайло Хмельницький. У цьому ж році, за історичними джерелами, з'явився на світ Богдан-Зиновій, майбутній творець Української козацької держави. Величний монумент виросте на перехресті вулиць Гетьманський шлях та Незалежності.

Ліна ЛЕБЕДЕНКО-ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Нагородою стала поїздка до Києва

Громадська організація «Луганське земляцтво» запросила школярів Біловодського району до себе в Київ. Таку нагороду юні спортсмени отримали за перемогу в футбольному турнірі свого району.

Вихованці Біловодської ДЮСШ — згуртована команда, молодшому її учаснику Артему Дмитренко лише 9 років, а найстаршим уже по 12. Один з них — Владислав Тиднюк — встигає поєднувати заняття футболом із важкою атлетикою — має в цьому виді титул чемпіона України. Такий титул має і Сашко Хоружий. При власній вазі в 34 кг на нещодавньому чемпіонаті України в Кам'янець-Подільському він у ривку взяв 41 кг, а в поштовху — цілих 46!

Дводенне перебування в Києві для гостей з Біловодська закінчилося чаюванням у «Луганському земляцтві», де їх вітав керівник організації Вадим Горан. Хлопці із захватом розповідали про свої враження від поїздки. Найбільше емоцій вони отримали, відвідавши стадіон «Динамо» ім. Валерія Лобановського і НСК «Олімпійський».

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

На знімку: в гостях у «Луганському земляцтві».

Фото прес-служби МГО «Луганське земляцтво».

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Юні кіношники прославлять рідне місто

Про місто Городня на Чернігівщині знімуть фільм. Сценаристи, режисери, оператори — вихованці Станції юних техніків. Зйомки стали можливими завдяки конкурсу грантів від благодійного фонду «Майбутнє Чернігівщини», де проект фільму здобув перемогу.

«Скоро плануємо брати інтерв'ю у старожилів району, щоб розказати багато цікавого з перших вуст», — розповідає керівник Станції юних техніків Ігор Панасевич.

Юні кіношники так захопилися зйомками, що вже вирішили: фільмів буде два — один про історію, другий — про сучасність.

Василь ЧЕПУРНИЙ.

Чернігівська область.

Виявили понад сотню «одноруких бандитів»

Співробітники Кіровоградської місцевої прокуратури в рамках кримінального провадження, зареєстрованого за фактом зайняття гральним бізнесом на території м. Кропивницький, провели обшуки восьми приміщень, пристосованих для надання незаконних послуг.

Як повідомила пресслужба прокуратури Кіровоградської області, під час проведення слідчих дій виявлено та вилучено 112 одиниць грального обладнання, а також 65 тис. грн. готівки. Триває досудове розслідування.

Петро МЕЛЬНИК.

Кропивницький.

ЦИФРА

На 110 відсотків перевиконали план доходів загального фонду місцевих бюджетів станом на перше листопада всі райони Закарпаття. Лідерами стали: Берегівський район — 135,2 процента, Воловецький — 126,5, Тячівський — 125,6, Виноградівський —125,3 та Мукачівський — 124,8. Серед міст обласного підпорядкування: Чоп — 125,9 процента, Берегове — 104,7, Ужгород і Хуст — по 103,9.

Вл. інф.

Відкрили комунальний притулок для тварин

З другої спроби в Херсоні таки відкрили комунальний притулок для бездоглядних тварин. Ще два роки тому аналогічний притулок на вулиці Бурназяна контролюючі органи закрили через відсутність належних умов. Але тепер працівники КП «Гарантія» врахували колишні помилки і зробили все можливе, щоб брати наші менші почувалися тут комфортно. Відтепер у притулку є просторі охайні вольєри, територія для вигулу, водогін, каналізація та освітлення, а собак (їх тут уже майже сотня) належно годують, стерилізують та доглядають — у цьому комунальникам допомагають активісти громадських організацій.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

Правоохоронцям довелося стріляти

Оперативники та бійці роти особливого призначення ГУ Нацполіції в Житомирській області зупинили на автодорозі Київ—Ковель автомобіль Ford, у багажнику якого був поранений 22-річний житель Олевського району. Особи, які перебували в машині, вчинили збройний опір працівникам поліції і намагалися втекти. Правоохоронці застосували зброю для примусової зупинки транспортного засобу і пошкодили колесо автомобіля. Затримано чотирьох осіб. Під час огляду транспортного засобу виявлено та вилучено 5 помпових рушниць та холодну зброю. Пораненому, якого везли в багажнику, надано медичну допомогу.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.

Житомирська область.

На підприємствах Рівненщини цьогоріч сталося 13 фатальних нещасних випадків, тоді як торік їх було два (Олександра ЮРКОВА)

Об'єднатися заради спільних інтересів

На Прикарпатті відбувся Форум учасників антитерористичної операції «Ліга ветеранів». За ініціативи обласної спілки учасників і ветеранів АТО учасники першого загальнонаціонального зібрання бійців приїхали до Верховини **(на знімку)**. Форум, за словами організаторів, проводили з метою координації зусиль ветеранських організацій України для розв'язання актуальних проблем учасників бойових дій, обміну успішним досвідом та спільного лобіювання інтересів бійців перед органами влади.

Поділитися спогадами про війну та можливостями повернення до мирного життя, просто поспілкуватися із побратимами прибули воїни АТО, керівники та активні учасники ветеранських організацій Львова, Тернополя, Києва, Миколаєва і Луцька. Військовикам було презентовано фільм про участь добровольців з Грузії у війні на Донбасі. Про ветеранський досвід США та Данії розповів боєць, військовий психолог Андрій Козінчук. Він, зокрема, наголошував на важливості діалогу з владою.

За словами одного із організаторів заходу Андрія Фармуги, дуже важливими є консолідація ветеранських організацій та обмін досвідом щодо реалізації проектів за участю бійців. На переконання присутнього на зустрічі заступника голови ОДА Ігоря Пасічняка, «досягти успіху у вирішенні проблемних питань учасників бойових дій можна лише спільними зусиллями, почувши одне одного, усвідомивши причину проблеми», тоді і шляхи її розв'язання знайти легше. Варто зазначити, що сьогодні на Прикарпатті понад п'ять тисяч ветеранів АТО.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.
Фото Миколи МАЦЮКА.

Вшанували тих, хто кинув виклик сваволі

На Полтавщині відзначають 40-річчя з дня створення Української громадської групи сприяння виконанню Гельсінських угод. Як відомо, вона стала провісником Української Гельсінської спілки і, власне, потужного дисидентського руху спротиву тоталітарному режиму в тодішньому СРСР. Тож у Державному архіві в області з нагоди ювілею відкрили виставку документів, світлин і матеріалів під гаслом «Вони кинули виклик тоталітарній системі».

Йдеться про тих перших хоробрих, які навіть за умов постійних репресій та переслідувань продовжували викривати систему. Адже Радянський Союз формально також приєднався до підписантів у 1976 році багатьма країнами Гельсінських угод, які гарантували дотримання прав людини та основних свобод. Хоча насправді його комуністичні вожді тоді лише посилювали репресії після тимчасової хрущовської відлиги.

На виставці в архіві чільне місце відведено землячці, уродженці Полтавщини Оксані Мешко, яка була однією з фундаторок Гельсінського руху в Україні. Ця надзвичайно хоробра жінка, котрій довелося пройти сталінські концтабори, на той час мала вже пенсійний вік і водночас показувала приклад стійкості та мужності молодшим побратимам.

Заходи цими днями відбуваються і в інших навчальних закладах краю. За традицією у Старосанжарській школі, яка з 2002 року носить ім'я Оксани Мешко, запалюють свічку пам'яті на честь видатної землячки **(на знімку)**.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтавська область.
Фото з архіву автора.

З фронту — через «Солдатський привал»

У Запоріжжі під час засідання обласної консультативної ради учасників АТО підбито підсумки роботи. Відзначено, що сьогодні в обласному центрі діє «Солдатський привал» — заклад, де можуть не лише перепочувати, а й отримати допомогу бійці, котрі повертаються з фронту додому. Він унікальний, тож запоріжцям є чим пишатися. Також запрацювали на повну потужність обласний і районні центри допомоги учасникам АТО. Зрушено з місця питання створення центру реабілітації для згаданої категорії осіб. Уже проведено перший суботник з прибирання території колишнього госпіталю для ветеранів Другої світової війни, де розміститься цей центр. Нині триває підготовка проектної документації, щоб забезпечити бюджетне фінансування робіт.

«Наступного року я поставив перед собою три завдання: створити центр реабілітації, побудувати житловий будинок для учасників бойових дій і ще один — для співробітників СБУ», — заявив під час звітного засідання голова Запорізької ОДА Костянтин Бриль. Серед пріоритетів влади — відродження колишньої поліклініки Запорізького алюмінієвого комбінату та передача її під госпіталь Національної гвардії.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запорізька область.

Вимагають установити пам'ятник Роману Шухевичу

Одеська обласна організація ВО «Свобода» передала історико-топонімічній комісії Одеської міськради звернення на ім'я міського голови Геннадія Труханова, у якому міститься пропозиція вшанувати видатних українців, доля яких пов'язана з Одесою.

Зокрема, запропоновано встановити пам'ятник генерал-хорунжому УПА Роману Шухевичу в центрі міста на Тираспольській площі, пам'ятник отаману Семену Заболотному — на площі Незалежності, пам'ятник Івану Липі — на Привокзальній площі, пам'ятник Івану Луценку — на вулиці Ольгіївській.

Раніше члени історико-топонімічної комісії Одеської міськради відмовили в дозволі на встановлення меморіальних дошок одеським бійцям полку «Азов», які загинули на сході України, а також добровольцям Олександрові Кутузакію і Миколі Троїцькому, аргументуючи це тим, що встановлювати меморіальні дошки відповідно до положення міськради дозволено після 10 років від дня смерті претендента.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Люди на візках вийдуть зі своїх «в'язниць»

У Дніпрі людям на візках пересуватися стане простіше. Про це розповів директор департаменту транспорту й охорони навколишнього середовища міськради Ігор Маковцев. До кінця року в місті з'являться 13 нових низькопідлогових тролейбусів, усі двері яких пристосовані для в'їзду до салону пасажирів на візках. Більшість тролейбусів, які нині курсують міськими маршрутами, взагалі не пристосовані для переміщення людей з обмеженими можливостями. В 11 придбаних торік «рогатих» тільки один вхід пристосований для візочників.

Донедавна в Дніпрі взагалі не було транспорту, яким могли б скористатися немобільні люди. Широко розрекламоване соціальне таксі, представлене одним мікроавтобусом, прикріпленим до управління соціального захисту, городяни могли викликати лише в особливих випадках.

Ольга ПЕРОВА.
Дніпро.
Фото надане автором.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...послугу можна одержати без прив'язки до району

Центри адмінпослуг у всіх районах Харкова готові приймати заяви на ім'я міського голови Геннадія Кернеса, надавати первинну правову допомогу та юридичні консультації, повідомила директор департаменту адміністративних послуг і споживчого ринку Вікторія Китайгородська.

— Харків став першим містом в Україні, де запровадили роботу територіальних центрів адмінпослуг. Вони стали ще одним майданчиком взаємодії харків'ян і влади. Нині наше завдання — розширити ці можливості. Тепер у всіх центрах будуть приймати звернення, заяви, клопотання на ім'я міського голови. Харків'яни можуть вносити свої пропозиції, зауваження. За необхідності їм допоможуть написати заяву, — повідомила Вікторія Китайгородська.

За словами директора юридичного департаменту, раніше, щоб подати заяву, одержати правову допомогу, потрібно було звертатися до міської ради. А тепер надання цих послуг зробили територіально доступнішим. Неважливо, де живе людина, звернутися по безплатну допомогу вона може до будь-якого центру адмінпослуг міста.

Нині у Харкові триває масштабна робота з розширення мережі центрів адмінпослуг і наповнення їх найсучаснішими інформаційними технологіями.

Микола КОСИЙ.
Харків.

...зросли доходи місцевих бюджетів

Як повідомили у Рівненській ОДА, внаслідок бюджетної децентралізації за дев'ять місяців цього року власні доходи місцевих бюджетів Рівненщини зросли у півтора разу порівняно з аналогічним періодом минулого року. Відтак на місцях отримали на 700 мільйонів гривень більше, ніж торік. Порівняно з початком року залишки коштів загального фонду збільшилися на 508 мільйонів і на 1 жовтня становили 980 мільйонів гривень.

Значно більшими є доходи місцевих бюджетів п'яти об'єднаних територіальних громад регіону. За дев'ять місяців надходження доходів загального фонду місцевих бюджетів ОТГ області (з урахуванням трансфертів з державного бюджету) становили 101 мільйон гривень — це майже у тринадцять разів більше, ніж аналогічного періоду 2015 року. Надходження власних доходів місцевих бюджетів ОТГ зросли у 3,5 разу (на 20 млн. грн.) проти такого самого періоду торік.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

...хочуть не хліба, а видовищ та здоров'я

У Сумах закінчилось електронне голосування за громадський бюджет. Згідно з рішенням міськради, 2017-го на нього виділять 5 млн. грн. Загалом городяни запропонували землякам 75 проектів, із яких 55 локальні, ще 20 — загальноміські. На втілення в життя першого можна витратити пів-мільйона, а другого — мільйон гривень. В електронному голосуванні взяли участь 1,1 тисячі мешканців обласного центру. Найбільше з них підтримали ідею «Купола бачення». Схожа на київський «Глобус» прозора напівсфера слугуватиме для відпочинку та спілкування. Призові місця здобули також інші проекти, пов'язані з будівництвом спортивних майданчиків, створенням зон відпочинку та популяризацією здорового способу життя.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

Кіровоградщина отримає майже 3 млн. грн. на житло для сімей військовослужбовців, загиблих у зоні АТО (УНН)

У Гадяцькій центральній районній лікарні, що на Полтавщині, встановили новий цифровий флюорограф вітчизняного виробництва. Цей апарат зменшує променеве навантаження на пацієнтів у три–п'ять разів, водночас істотно покращується якість діагностики, *передає наш власкор Василь Неїжмак*

У Дніпрі минулими вихідними зафіксовано масові крадіжки коліс автомобілів. Деякі власники авто замість відділення поліції одразу вирушили до магазинів і на ринки — за новими колесами та пристроями проти викрадення, *інформує наш кореспондент Ольга Перова*

Що змінилося в армії

Після демобілізації з лав Збройних Сил України повернувся до роботи наш власний кореспондент у Львівській області Богдан Кушнір. Позаду 15 місяців служби в армії, з них п'ять — у зоні АТО. Продовжуємо друкувати нотатки нашого колеги про армійські будні.

Знімок на пам'ять юних жителів Луганщини з військовим.

Михайлович і синок

— Хлопці, ходімо рити окопи, — запросив дорослих дядьків-солдатів молодий взводний, який щойно прибув з курсантської лави. Він перший взяв у руки лопату і попрямував на лівий фланг. Дядьки, докуривши цигарки, поспішили наздоганяти лейтенанта. На місцевості визначились, де копати. Роздягнулися і взялися за роботу.

Михайлович — так називали взводного солдати, покопав хвилин десять і пішов у своїх справах. Дядьки до вечора гарували так, ніби в себе вдома, хоч над ними ніхто не стояв. Поставлене завдання виконали і почули від взводного слова вдячності:

— Хлопці, дякую, молодці!

А тепер уявіть іншу картину. Стоїть молодий взводний і командує:

— Ану, шикуйсь! Взяли лопати і пішли рити окопи. Раз-два, ліве плече вперед марш! — горланить лейтенант як наглядач, а сам не знає, куди подіти свої руки.

— Синку, чого розкричався, — сердилися дядьки. — Тобі треба — йди і копай.

Синок крикнув ще кілька разів, але солдати курили і не звертали на нього увагу. Взводний опорний пункт віддалений від батальйону. Лейтенантик залишився наодинці зі старшими удвічі солдатами, які йому в батьки годилися. До начальства десять кілометрів. Якщо «синок» був розумний — він швидко вчився і міг стати «Михайловичем». Якщо не хотів вчитися — життя все одно заставило.

«Михайловичів» в українській армії стало значно більше, ніж «синків». Молоді лейтенанти дуже швидко вчилися бачити в своїх підлеглих не штатну одиницю, а конкретну людину. Ать-два вже не проходило. Війна змінила всіх. Хто розумніший, одразу відмовився від старої радянської звички командувати підлеглими по-панськи.

Найдовше вчилися старші офіцери, деякі з них так і залишилися в радянському минулому і далі запопадливо козиряли і догоджали начальству. Як робили колись військову кар'єру? Ти мав волосату руку, яка тягнула тебе по драбині. Головне — сподобатися начальству. За два роки війни таких кар'єристів з передової немов вітром вимели. Настав час сміливих і професійних військових кадрів, яким найвищу оцінку ставили підлеглі.

Генеральський син

— Петровичу, де мій син, — допитувався по телефону в командира сектору генерал.

Противник зробив спробу прорвати нашу оборону. Ситуація була напружена. Штаб відстежував усі події, щоб робити вчасні кроки. А тут начальство телефонує і цікавиться долею сина.

— Не хвилюйтесь, все нормально, ваш син десь тут поруч бігає, — заспокоював командир сектору. — Припинять артобстріл, зателефонує. Вибачай, у нас нині гаряче, — закінчив розмову і усміхнувся.

Не міг він батькові сказати правду. Син замість того, щоб сидіти в штабі, штурмував найнебезпечнішу висоту. Його просили не рватися в бій, а той махнув рукою і подався в найгарячішу точку. Увечері командир сектору потиснув йому руку і подякував за вчасно взяту висоту.

Я через рік поцікавився долею мужнього генеральського сина. З'ясувалося, що сам зробив блискучу військову кар'єру.

Хрещений батько

Хлопчина несподівано вибіг із-за машини прямо під колеса. Він йшов зі старшим братом до школи. Побачив на іншому боці вулиці однокласників і поспішив до них.

За кермом старенького «УАЗа» сидів 37-річний прапорщик. З перших днів ротації він завзято ремонтував свого «бобра». Змінив кардан, гальмівні шланги. Трудився з ранку до вечора. Того дня їхав виконувати бойове завдання на передову.

Прапорщик одразу побачив хлопця, що вибіг на проїжджу частину дороги, викрутив руль і загальмував так, що аж ногу звело. Подумав, що педаль гальм зламав. Загальмували всі чотири колеса так, що заднє крісло вирвалося і подалося вперед. Машина злегка торкнулася шкільного портфеля. Хлопчина з переляку впав на асфальт.

Водій вибіг і оглянув руки, ноги потерпілого — все ніби в порядку. Хлопчина від переляку був у шоці. Викликали швидку. Прапорщик на руках заніс в салон школяра, а сам став чекати ДАІ. Приїхала поліція. Дихнув у трубку — нуль. Глянули на тормозний шлях. Інспектор здивувався:

— Вперше бачу, щоб на військовій машині загальмували всі колеса. На місце ДТП прибіг розлючений батько. Очевидці пояснили йому, що водій не винен:

— Хлопчина несподівано вибіг на дорогу. Навпаки, досвідчений водій врятував життя вашому сину.

Потім прапорщик з батьками поїхали до лікарні провідати потерпілого в ДТП. Рентген показав, що жодних переломів. Після огляду школяра відпустили додому.

Прапорщик тим часом поїхав на передову. Бойове завдання ніхто не скасовував. Тупо нила нога. Зводило спину. Одразу нагадали про себе всі хронічні болячки. Кілька разів йому телефонувала мати школяра і розпитувала:

— Як почуваєтеся? Вам нічого не буде? Ви ж не винні. Ви тепер хрещений батько нашому сину. Сьогодні у нього другий день народження.

Повернувшись з передової, прапорщик заїхав на базар, купив фруктів і пішов у гості до хрещеника.

— О-о! Дядя Вася приїхав, — хлопець радісно зустрів прапорщика.

«Аватари»

Хлопці часто згадували, як вперше побачили на фронті мобілізованих цивільних. Привезли їх на реквізованих «КамАЗах». Чоловік 500. Галдять, ніхто не слухають. Видно, що дорогою до війська добре хильнули. Вийшов командир бригади. Віддає команди, а на нього не звертають уваги.

Знайшов комбата і наказує:

— Вишикуй цей колгосп, або я їх перестріляю. Мені таке військо не потрібне. Їх треба розмістити, встановити намети.

— Не хвилюйтеся, все буде в порядку.

Комбат вийшов на середину галявини. Тричі свиснув. Народ притих.

— Несіть сюди намет. Всі скинулись по десять гривень, — скомандував.

Цивільні весело загули і почали витрушувати кишені. Гору купюр згорнули, кинули в бетеер і поїхали до найближчого села в магазин. Через півгодини повернулися з горілкою та закускою.

— Мужики, це остання п'янка. Ви прибули до армії. Випиваєте все і до праці.

Вранці комбриг прокинувся і пішов глянути, чи протверезіли цивільні.

Вийшов на поле і ахнув:

— Гутен морген, вашу мать!

На великому майданчику розкинулося акуратне військове містечко. З наметами, кухнею, допоміжними спорудами. Посередині поля йшов димок від польової кухні. Дядьки йшли до умивальників і приводили себе до порядку після безсонної ночі.

Намети стояли рівнесенько, немов під шнурочок. Вулички посипані пісочком, а обочина обведена деревним плотом. Головне — жодного п'яного.

— Це схоже на армію, — похвалив комбата.

Комбриг повеселішав і попрямував далі. Біля сільського цвинтаря побачив бетеер зі звуковими колонками на броні.

— Чиї будете? — запитав підтягнутого прапорщика.

— Звукова станція, можемо поговорити з противником на відстані до шести кілометрів.

— А воякам можете духу піддати?

— Запросто, айн момент, — відрапортував начальник станції і увімкнув на повну потужність пісню Вакарчука «Вставай, мила, вставай».

— Порядок, — повеселішав комбриг і пішов оглядати збірне військо, де перемішались кадрові військові з цивільними дядьками.

Люди в сусідньому селі злякано виглядали з дворів і прислухались до музики, що линула з боку цвинтаря.

— «Вставай, мила, вставай», — надривався з колонок співак.

Станиця Луганська

Станиця нині — це бочка з порохом, яку час від часу намагаються підпалити і спровокувати на нові сутички. Люди ще не оговталися він недавніх боїв. Мікрорайони біля річки пошматовані артилерійськими обстрілами. Знесені дахи, понівечені будинки, почорнілі руїни зустрічаються на кожному кроці. Сепаратисти випробують міць оборони Збройних Сил. Біля пішого переходу — міст через Сіверський Донець. Це стратегічний об'єкт, до якого прикуті погляди обидвох сторін.

Усупереч ворожій пропаганді місцеві мирно вживаються з військовими. Ось симпатична білявка з дитиною прогулюється поряд з блокпостом, а старенька бабуся вчить солдатів життя.

— Ого-го, район багатіїв зовсім не постраждав. Дороги доглянуті, дахи цілі, лінії електропередач працюють, — ділиться враженнями мій напарник.

— Тут живе донька сепаратиста, — хтось бовкнув.

— Як? Її не заарештували?

— З якого дива. Це найбільш безпечний район. Нехай таким залишається.

— Дивна війна, вночі воюють, а вдень ходять один до одного в гості, — показую на колону пішоходів з того боку.

На центральній вулиці станичники поспішають до магазинів і банкоматів. Обвили їх довгою чергою, немов бджоли вулик. Поряд пусткою стоїть сірий універмаг, холодний, з порожніми полицями.

Ми зупиняємося перед універмагом, до якого стікаються чотири вулички. Ставлю перехожим стандартні запитання:

— Що хвилює?

Хочу почути, які панують настрої. Більшість перехожих жінки, чоловіків не видно, а молодь зустрічається ще рідше.

Зупиняється сивий чолов'яга, років шістдесяти, акуратно одягнутий, підтягнутий, з інтелігентним обличчям.

— Станиця заможна була. Я мав бізнес, торгував овочами. А тепер нічого не маю, — сердиться пенсіонер. — Політики спровокували біду і поховалися. Нарив був серйозний. Відчувалося, без зброї не обійдеться. Повоювали, розділили країну, міст нам перекрили, де овочі подіти?

Діалог затягується. Людина хоче вилити душу.

— Я подивився телевізор і зрозумів, що Росії пенсіонери не потрібні, — розповідає чоловік. — Запрошують молодих на роботу, а про пенсіонерів мовчать як риби. Я тут гарував усе життя і тут залишуся, хоч росіянин.

— На Заході чи в Центрі люблять свою країну за те, що тут народилися. На Сході більш прагматичні, ставлять питання руба: що наша країна нам дала? Вважають, що влада повинна змінити їхнє життя, — кажу я.

— З якого дива? — запитує пенсіонер.

— На Заході більш розвинутий малий бізнес, плавають тисячі щук. На Сході — великі підприємства-гіганти, які давним-давно приватизовані, але досі усоблюються з державними. Ви вважаєте, що все вам має дати влада?

— Так-так, нас привчили, що нам мають дати, — погоджується співрозмовник. — Але часи настали інші. Пора самим про себе думати — це головний урок, який ми зрозуміли з нинішніх баталій.

Такі діалоги з місцевими жителями були корисні для обох сторін. Ми намагалися зрозуміти і пізнати один одного — а це краще, ніж воювати.

Богдан КУШНІР.

Фото автора.

Регіон: Крим

Чужі свята

(Післямова до одного «свята»)

Завойовник, що приходить на чужу землю, приносить на неї ще й свої свята. Після окупації Кримського півострова росіяни принесли із собою й багато державних свят, які не тільки далекі, а й взагалі чужі кримчанам. Одне із них — День народної єдності, який відзначається в Росії щорічно 4 листопада.

Йдеться про часи великої смути у Московському царстві, що сталася після смерті Івана Грозного. Це були часи безладу, лжедмитріїв і розгулу вседозволеності. Тоді, за переказами, і зібралося ополчення на чолі із князем Пожарським і Кузьмою Мініним. Цікаво, що дотепер історики не з'ясували роль, яку зіграло ополчення в «звільненні Москви», але те, що історія була досить локальною й стосувалася тільки Московського царства, яке в той час ще не було Російською імперією, але вже зуміло поневолити прилеглі землі.

Через 400 років, в 2005 році, в Російській Федерації було вигадано, а інакше це назвати не можна, свято, яке назвали Днем народної єдності. У такий спосіб намагалися відволікти увагу від іншого свята, не менш притягнутого за вуха — День «Великої Жовтневої Соціалістичної Революції», а вірніше більшовицького перевороту, що також відбувся спочатку в рамках одного російського міста — Петрограда (Санкт-Петербург) в 1917 році.

Крим у далекому 1612 році не входив до складу Росії, він був захоплений на півтора сторіччя пізніше. Тоді це було Кримське ханство. Зараз же це свято буквально нав'язується жителям Криму, багато з яких просто не розуміють, а що саме їм святкувати й чому радіти? Зміну одного царя в Москві на іншого, кінець «російської смути», до якої Крим тоді не мав ніякого стосунку.

Більше того, за сорок років до цього, в 1571 році, Москва вже була підкорена кримським ханом Девлет Гіреєм.

Якщо говорити про єдність, то яка вона може бути, якщо в СІЗО Сімферополя та Ростова-на-Дону перебувають під слідством десятки кримських татар, а в їхніх домівках проводяться обшуки. Про яку єдність можна говорити, якщо друга за чисельністю національна група на півострові — українці — не мають змоги слухати та дивитися передачі рідною мовою, не мають свого друкованого видання?

Проте загальна картинка, яку передавало державне кримське телебачення 4 листопада в прямому ефірі із Сімферополя, демонструвала «масовість» і «єднання». Так звана влада озвучувала цифру в 23 тисячі людей, які нібито «в єдиному пориві» взяли участь у ході по центральному міському проспекту «кримської столиці».

Реалії були більш прозаїчними. На ходу вийшло не більш як 3-4 тисячі людей, які розходилися практично відразу, й зрештою на влаштований концерт залишилося заледве 500 осіб. Тож про які десятки тисяч може йтися, незрозуміло. Зрозуміло одне, що люди йшли туди не зі своєї волі. Хоч як намагався переконати «глава» Криму Аксьонов і «спікер» Константинов, що, мовляв, кримчани прийшли на ходу і мітинг добровільно та без примусу, у це вже не вірить ніхто.

Як і колись, навесні 2014 року, та й набагато раніше, на мітинги в Криму під російськими прапорами виходить лише невелика, але постійна групка місцевих маргіналів. Як і колись, а місцевим спостерігачам це добре відомо, максимальна кількість, яку проросійські організації могли набрати й за старих часів, не перевищувала 1,5-2 тисяч, зараз їх стає ще менше.

А для багатьох кримчан заклики до «єдності», стосунок до чужих свят і чужих прапорів означають не більше за лубочну картинку, що її так старанно демонструють по кримських і загальноросійських державних і близьких до них телеканалах.

Михайло РУДЕНКО.

Крим.

Фото автора.

На знімку: під час святкування «Дня народної єдності в Сімферополі».

Звичайнісінька брехня

Брехня, обман і провокації — такі методи застосовує фактично керівництво Криму, яке зустрічає іноземні делегації, що занадилися на півострів. Звичайно, не ідеться про бізнесменів і підприємців першого та навіть п'ятого штибу в європейських колах.

Але в умовах міжнародних санкцій місцеві чиновники раді й таким візитам. У тому числі й політиків, які популярними роблять їхні візити саме до Криму.

У цьому зізнаються й самі політики, про яких у найкращому разі знають у своїх маленьких містечках. Приміром, не так давно півострів відвідала делегація з Німеччини. В її складі три депутати від настільки маленьких містечок, що їх насилу можна розшукати на карті ФРН, а згадування у всевидющій «Вікіпедії».

Йдеться про Андреаса Маєра, депутата міськради Квакенбрюка регіону Оснабрюк у Західній Саксонії. Містечко зовсім нічого — 12 тисяч чоловік населення. Але приймали цю делегацію в Криму так, начебто до них приїхав щонайменше федеральний канцлер: поїздки визначними пам'ятками Південного берега Криму, Севастополь, традиційні дегустації масандрівських вин, Бахчисарай, прийоми.

Уся справа в тому, що під час свого першого візиту в травні цього року Мауер уже побував у Криму, де зізнався в тому, що вважає півострів російською територією, за що й удостоївся пишних прийомів у Криму та осуду з боку українського посольства в Німеччині. Як зізнається сам Мауер, нота протесту, заявлена посольством України у ФРН, стала для нього несподіваним подарунком.

«Про мене дізналися, й моє ім'я публікувалося у всіх центральних німецьких газетах, це позитивно відбилося на рейтингу нашої партії», — повідомив він, хвалячись у Сімферополі, після зустрічі з «кримським спікером» Володимиром Константиновим.

Питання рейтингу для партії Ліві, яку представляє Мауер, є досить актуальним. У бундестазі його однопартійці мають приблизно 11% голосів, а в міськраді Квакенбрюка — всього сім депутатів із 35. Але із усіх трибун у Криму депутат із невеликого німецького містечка переконливо казав, що «незабаром ми порушимо питання про зняття санкцій з Росії та визнання Криму». Не уточнивши при цьому, як може статися подібне визнання, якщо партія має мінімальне число голосів як у рідній Нижній Саксонії, так і у федеральному парламенті.

Але найбільше вражає Володимир Константинов, якому зручно було як у кріслі Верховної Ради Автономної Республіки Крим, так і нинішнього «Государственного совета Республики Крым». На зустрічах із делегаціями французьких парламентаріїв у серпні та з німецькими у жовтні він опустився просто до звичайнісінької брехні.

Брехня його, як можна зрозуміти зі стенограми виступу під час цих зустрічей, стосувалася референдумів, проведених у Криму на початку 1990-х років. Це були три референдуми: перший у січні 1991 року про відновлення Кримської АРСР, який був затверджений відповідною постановою Верховної Ради УРСР, потім Всесоюзний референдум у березні 1991 року й нарешті референдум про незалежність України 1 грудня 1991 року.

За логікою Константинова, на перших двох кримчани голосували за возз'єднання з Росією (хоча такої держави на той момент просто не було, була Російська Радянська Федеративна Соціалістична Республіка — РСФСР, у складі СРСР. — **Авт**.). А на референдумі 1 грудня голосували проти незалежності України. «На референдумі про створення української держави більшість жителів України проголосували за створення цієї країни. А кримчани проголосували проти», — це пряма цитата з виступу Константинова на зустрічах з іноземними делегаціями, і дякую небайдужим людям, які її надали в наше розпорядження.

Для того щоб подивитися, як голосували кримчани, відповідь можна знайти в Інтернеті або зробити запити в Центральну виборчу комісію. Отож кримчани 1 грудня 1991 року проголосували «за» незалежність України. Так, це було не 90 і більше відсотків, як у західних регіонах країни, але й кримські 54,19% були внеском, своєрідною цеглинкою у фундамент держави, яку тоді будували.

Тепер можна зрозуміти, чого коштували, коштують і коштуватимуть усі слова й обіцянки так званого кримського керівництва. Як то кажуть, тому, кого хоч раз спіймали на брехні, віри не ймуть, і про це кримчанам варто знати і пам'ятати.

Олександр ЗАХАРОВ.

Київ —Сімферополь — Київ.

ЛИСТИ З ДОНЕЦЬКА

На межі абсурду

Кремлівські маріонетки з невизнаних республік із захопленням включилися в боротьбу з тероризмом і знаходять його скрізь. У Луганську щось вибухнуло, коли повз проїжджав ватажок «ЛНР». Одразу готовий висновок: теракт. Донецький «заправила» стверджує, що Президент України віддав наказ про його ліквідацію. У Донецьку якийсь недоумок розбирав у дворі притягнутий звідкись снаряд і підірвався. Теж тероризм проти «ДНР». На тижні хтось, незрозуміло навіщо, підірвав у Шахтарську військкомат. Ясно — терор. Місцевим ватажкам усюди вбиваються диверсанти, що нібито засилаються командуванням ЗСУ. А нещодавно в Ясинуватій затримали кількох підлітків і по ТВ оголосили, що вони нібито хотіли підірвати залізничний вузол. Ні більше, ні менше. Змусити хлопців зізнатися в цьому намірі фахівцям зі служби безпеки, здається, було неважко.

Мій сусід із цього приводу жартує: «Боюся, коли б мого жвавого онука не звинуватили в намірі підірвати пісочницю».

Нічого смішного, адже абсурд межі не має, і дитсадовці теж цілком можуть за бажання зійти за диверсантів.

Михайло КРИВОРУЧКО.

Донецьк.

Малюнок автора.

У НОМЕР

Реанімобіль поїхав на передову

Повністю укомплектований реанімобіль із екіпажем відправило з Херсону до зони АТО обласне комунальне підприємство «Оберіг». За допомогою місцевої влади та волонтерів для нього зібрали все потрібне обладнання та ліки. Знайшовся й «екіпаж» з добровольців у складі лікаря та водія-санітара. А назвали реанімобіль на честь херсонського хірурга Влада Ковальова, котрий також пішов добровольцем на схід України і героїчно загинув під час обстрілу під Іловайськом, рятуючи життя бойовим побратимам.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

У зоні АТО загинуло одразу двоє військових із Рівненщини

Рівненщина втратила ще двох військовослужбовців у зоні АТО в Донецькій області — 28-річного Миколу Саюка із села Адамівка Березнівського району та 30-річного Сергія Кочетова із селища Смига Дубенського району. Молоді чоловіки служили в одній військовій частині та загинули 1 листопада під час виконання службових обов'язків.

Микола Саюк пішов в АТО добровольцем у 2014 році, керував відділенням зв'язку взводу управління мінометної батареї. Сергій Кочетов був старшим навідником мінометного взводу, в зоні АТО — з лютого 2015 року. Був учасником Революції Гідності. Керівництво облдержадміністрації висловлює співчуття рідним і близьким загиблих військовиків.

Про це повідомила пресслужба Рівненської ОДА.

Небо і сонце Ірини Гордієвич

Уважається, що небо люблять льотчики й романтики. Ірина не льотчик, але й на романтика вона зовні не схожа. Занадто сувора, діловита, а її військовій поставі може позаздрити будь-який військовослужбовець. Вона в гарній фізичній формі, а «камуфляж» на її фігурі сидить так добре, наче Ірина в ньому народилася. І автомат, що не пасує жодній жінці, в її руках видається логічним, тому що Ірина Гордієвич (на знімку) — ***сержант батальйону особливого призначення «Луганськ-1» Національної поліції і служить на «нульовці» лінії розмежування в Луганській області.***

Одно слово, образ цієї жінки зовсім не відповідає романтичній натурі. Але тільки до того моменту, поки не візьмеш у руки зроблені нею знімки. Це вже інша людина — із глибоким внутрішнім світом, котра тонко відчуває красу природи, розпізнає фарби настрою, не стримуючи свої душевні пориви. Це — романтик. Господь Бог наділив її талантом побачити й передати миті, які не доступні нашому оку. Скажімо, ви бачили, як народжується сонце й прокидається природа, обласкана його променями? Звичайно, бачили і не раз. Але чи змогли помітити, скільки фарб у сході сонця й у що воно перетворює небо?

Перші знімки Ірина зробила на Івано-Франківщині, коли вчилася в старших класах, батьківським стар采еньким «Зенітом». Фотографія її так захопила, що вона закинула живопис. Раніше дівчина вважала, що саме малюнок може передати стан душі людини, вогонь її серця, думки й настрій. А коли взяла в руки фотоапарат, зрадила своєму захопленню і стала нерозлучна з камерою, полюючи за незвичайними природними явищами, фіксуючи миті. Головними образами її фоторобіт стали небо і сонце. Небо і місяць. Заради цих миттєвостей вона крокувала 17 кілометрів горами Греції, щоб зафіксувати тут схід сонця, а пізніше пройшла відстань у два десятки кілометрів, щоб побачити, як сонце виходить із моря, і нарешті зняла «блакитний місяць».

Знання англійської мови й природна допитливість вивели її на сайт НАСА, і там вона прочитала про таке незвичайне явище, як «Blue Moon». Під цим терміном учені розуміють другу повню за місяць. Зазвичай упродовж року відбувається дванадцять повень — по одній за місяць. Однак раз у 2,7 року виникає тринадцята повня — рідкісна «блакитна». Але така назва обумовлена не зміною кольору Місяця, а ідіоматичним висловом «Once in a Blue Moon», запозиченим з англійської мови. Дослівно перекладається як «один раз при блакитному місяці». Сама повня має звичайний, попелясто-сірий колір. Поява в Місяця блакитного відтінку є вкрай рідкісним явищем, обумовленим оптичним ефектом. Ірина була просто одержима бажанням побачити й запам'ятати це явище. І їй вдалося зробити такі кадри.

Батьківський «Зеніт» уже давно на пенсії, йому на зміну прийшов смартфон. Хорошу японську або німецьку камеру Ірина ще не придбала. По-перше, дорого, а по-друге, шкода використовувати таку техніку в умовах бойових дій. На війні все може статися. Сержант поліції Гордієвич сьогодні несе службу в «гарячих точках» області — в Станиці Луганській, Щасті, Кримському, Трьохізбенці. Перечекавши обстріл бойовиків, вона найперше фіксує картину руйнувань і стан людей. А потім камера спрямовується в небо: яке воно, про що каже, на чиєму боці?

На знімках Ірини небо різне — тривожне, райдужне, вабливе або загрозливе, але завжди заворожливе. Їй вдається зняти настрій і фарби природи своїм телефоном, що має фотокамеру на 13 мегапікселів. Кажуть, уже з'явилися телефони з 24 мегапікселями. Ірина не відмовилася б від такого, але поки не закінчилася її служба в зоні бойових дій, обходиться без комп'ютера і фотоапарата. На війні як на війні.

Знайомство з Іриною привело до однієї думки. Своїм образом ця жінка стверджує, що не треба боятися, віддавати час своєму страху. Біометричний годинник людини цокає швидко, тому потрібно встигнути пожити і зробити те, що вважаєш своїм обов'язком, що любиш, що в тебе виходить. Ірина пройшла Майдан, нині служить в особливому підрозділі поліції, захищає свою Батьківщину від російського агресора, тому й узяла до рук автомат. А ще — вчиться в юридичному інституті. Це буде вже її третя вища освіта. Фотокамера в її руках — це потреба, необхідність, що відганяє страх, поступаючись місцем таланту.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

На знімках: роботи Ірини Гордієвич.

РЕГІОН: ВІННИЧЧИНА

Розпочали збір коштів на пам'ятник Герою Небесної Сотні

Пам'ять загиблого на Майдані Героя України Максима Шимка урочисто вшанували у Вінниці. У сквері неподалік будинку, в якому проживав патріот, встановили пам'ятний знак на місці спорудження пам'ятника Герою Небесної Сотні. Право встановити наріжний камінь доручили побратимам із Майдану, яких у козацьких колах знають за позивними «Птах» і «Хорт».

Батьки і брат Максима, його друзі, ті, з ким пліч-о-пліч захищав Майдан, а також понад сто учасників туру Потяг єднання України «Труханівська Січ», схилили голову у хвилині мовчання за відважним вінничанином, який загинув від кулі снайпера на вулиці Інститутській. «Мені боляче казати ці слова, бо ми втратили найдорожче — рідного сина, Максим навіть не встиг створити сім'ю, — розповідає, втираючи сльозу, мати Героя Зоя Шимко. — Але я переконана, що без Небесної Сотні не було б уже нашої незалежної України. Ціною свого життя Герої Майдану повернули нам віру в себе, у свою державу, відчуття патріотизму й гідності. Ми, дорослі, ніби прокинулися після тривалого сну, а наші діти почали розуміти, хто вони і на якій прекрасній землі їм судилося жити».

— На Майдані ми були з Максимом в одній сотні, — каже учасник туру Потяг єднання «Труханівська Січ» Микола Бондар. — Наш побратим був світлою людиною, не лукавив, щиро любив Україну, віддав за державу найдорожче, що є в людини. Приємно бачити, як свято у Вінниці шанують Героїв Майдану, загиблих в АТО. У вас дуже гарна мультимедійна стела, пам'ятник знак, поруч Меморіальний комплекс нашим дідам і прадідам, які полягли в битвах із фашистами.

Учасники урочистостей внесли перші кошти для будівництва пам'ятника Максимові Шимку. Їх збиратимуть громадою. Пам'ятник виготовлять за проектом студента Вінницького коледжу будівництва й архітектури Михайла Рязанова. У навчальному закладі організували конкурс на кращий проект. До визначення переможця залучили батьків Максима Шимка. Їхня думка мала вирішальне значення під час обрання кращого проекту.

Студенти підтримали бійця, який втратив руку і зір

Букет квітів і кошти в сумі 6800 гривень вручили у Вінниці Анатолію Шейгецю, демобілізованому бійцю одного з підрозділів Збройних Сил України.

Такий подарунок зробили студенти Вінницького технологічного коледжу Національного університету харчових технологій. Кошти зібрали під час реалізації власних виробів на благодійному ярмарку, організованому у навчальному закладі напередодні Дня захисника України. Зустріч із відважним воїном відбулася в офісі «Всеукраїнського об'єднання учасників бойових дій та волонтерів АТО».

— Про Анатолія ми дізналися від нашого викладача, — розповів другокурсник коледжу Володимир Софієв. — Він розповів, як у бою Анатолій втратив руку і зір. Це вразило всіх нас. Вирішили хоча б чимось допомогти солдату. Вдалося організувати ярмарок і трохи зібрати грошей. Передали їх під час зустрічі з бійцем.

На прохання студентів зустріч організували керівник «Всеукраїнського об'єднання учасників бойових дій та волонтерів АТО» Анатолій Слівінський та волонтер Валентина Вельган, яка розповіла, що познайомилася з Шейгецем у зоні АТО, коли доправляла допомогу. Дізналася, що він її земляк, із Шаргородського району Вінниччини. Досі підтримує його.

— Улітку за допомогою підприємців вдалося обладнати в сільському будинку Анатолія ванну кімнату, — каже волонтер. — Нині збираємо кошти на придбання телевізора. Попри те, що чоловікові випалило очі, він не відходить від екрана, на слух сприймає програми. У нього є телевізор, але старий, з обмеженим доступом каналів та ще й поганим звуком…

Віктор СКРИПНИК.

Регіон: Дніпропетровщина

Щоб зігрілись душі і серця

ВОЛОНТЕРСТВО

Усе почалося зі звичайного в'язаного шарфа. Три роки тому, коли на Майдані стояли студенти, Вікторія Богданова дивилася на них по телевізору — таких змерзлих, але сповнених рішучості, і їй захотілося зігріти їх. Адже вони — чиїсь діти, а в неї самої на той час донька була студенткою. І жінка вирішила в'язати шарфи…

Коли на початку 2014-го почалися воєнні дії на сході, звичайна вчителька хімії з П'ятихаток Дніпропетровської області Вікторія Ярославівна почала в'язати теплі речі для наших бійців і розповідати про це в соцмережах. Власне, вона давно спілкувалася з такими само рукодільницями в Інтернеті, де вони викладали цікаву інформацію, фото власних виробів.

— Для мене не мало значення, хто саме читає ці записи, а от для російських майстринь ми в один момент стали хохлами, бандерівками, — пригадує Вікторія Богданова. — Якось вони написали: «Рукодельницы, поднимайтесь! Все становимся на защиту юго-запада Украины!». Вони в принципі не розуміли, що і де саме відбувається. З чим підніматися? З крючками і спицями?

І тоді вона вирішила допомогти нашій армії. Фото першої роботи — рукавиці з отвором для вказівного пальця — виставила на рукодільному порталі. На знімку — випускник педагога з автоматом у руках і в цих рукавицях. Після того п'ятихатська вчителька отримала першу посилку з вовною — від знайомої, котра захотіла її підтримати. З цих ниток, власне, і почалася вже серйозна робота. Тож про витрати вовни, котру тепер надсилають до П'ятихаток майже з усіх куточків України, зокрема і волонтерська група з Києва із символічною назвою «В'язані речі для воїнів», жінка звітує своїми роботами, які виставляє у Всесвітній мережі.

Так сталося, що майже одразу до Вікторії Богданової підключились і колеги зі школи, а дві з них — Ольга Бабіч та Лілія Івахова — стали активно займатися волонтерською роботою. Готові вироби (рукавиці і шкарпетки) жінки передавали і нині передають у зону АТО. Зрозуміло, що в'яжуть вони переважно влітку, коли перебувають у відпустці, а взагалі, як каже Вікторія Ярославівна, роблять це завжди, коли є час.

Сама вона від 2013 року і донині у такий спосіб намагається допомагати нашим бійцям. Минулоріч сподівалась, що вони скоро відбудовуватимуть схід країни, проте до цього ще, як бачимо, далеко. Однак теплі речі, вив'язані від щирого серця, зігрівають наших хлопців під час виконання ними громадянського обов'язку. І підтвердженням цьому є поетичні рядки авторки з Кривого Рогу Світлани Александрової, які у Вікторії Богданової розміщені на власній сторінці у соцмережах:

Плету шкарпетки до АТО
— вплітаю душу.
Рядки молитви
візерунками лягають.
Судома пальці зводить,
але плести мушу,
Бо мерзнуть ті, хто нас
на сході захищають.
Хто, як не я, бійців
теплом душі зігріє?
Любов до них — то наче
Бога оберіг.
І я вплітаю побажання
і надію,
Щоб янгол крилами
бійців зігріти міг.

Олена ЧЕРНЯВСЬКА.

На знімку: Вікторія Богданова в'яже теплі речі для бійців АТО.

Фото автора.

Коли грають Герої...

«Ігри Героїв», які відбулися у Дніпрі, пробудили у їх глядачів дещо інші почуття, ніж звичайні спортивні змагання. І це не дивно: учасниками ігор стали люди в інвалідних візках і з протезами *(на знімках)*. ***Язик не повертається охарактеризувати їх загальновживаним терміном: люди з обмеженими можливостями. Скоріше — з необмеженими можливостями. Саме так назвав учасників незвичайних змагань Євген Коваль — автор і продюсер «Ігор Героїв», які обіцяють стати надалі рухом, здатним об'єднати воїнів, які дістали каліцтва на війні, та й усіх людей з інвалідністю. Як розповідає Є. Коваль, в Україні на громадських засадах створено Федерацію багатоборства для людей з інвалідністю. Вона покликана допомогти їх соціалізації, інтеграції в суспільство.***

«Ігри Героїв» справді обіцяють стати масовим рухом. Можливо, і кузнею майбутніх паралімпійців. Не даремно на змагання завітали представники обласного інваспорту в пошуках майбутніх паралімпійських героїв. «Я вже взяв на олівець кількох людей. Ті, хто хоче серйозно займатися спортом, телефонуйте мені за номером 099-007-48-54», — сказав член паралімпійської збірної із сидячого волейболу Дмитро Мельник.

Але для воїнів з ампутаціями лави, у яких вони хочуть залишатися, становлять не тільки інваспорт, держслужбу чи сферу програмування, як, наприклад, для Дмитра Новгородського, а й військову службу. Кореспондент «Голосу України» поспілкувалася з Андрієм Забігайлом і його батьком Олександром, який прийшов уболівати за сина. Учасник АТО, мобілізований у першу хвилю, як і його син, Олександр нині служить за контрактом у Софіївському райвійськкоматі. Тут готові взяти на службу й Дмитра. Але, на жаль, молодого воїна з ампутованою ногою знято із військового обліку. «Ми подавали прохання до обласного військкомату. Там не проти. У Сухопутних військах теж готові піти нам назустріч. Документи зависли десь у Міноборони. Знаємо, що народний депутат від Дніпра Тетяна Ричкова — відомий волонтер, яка добре знає потреби воїнів й обіцяє обстоювати наші інтереси у Верховній Раді. Дуже сподіваємося, що нас почують», — розповіли батько й син Забігайли.

Якщо наших воїнів чує вся країна, то хочеться вірити — почують і у високих кабінетах. Вони заслуговують цього... Підтвердження — прийом глядачами учасників «Ігор Героїв», абсолютним переможцем яких став Іван Ліндов. Утім, переможених тут, звичайно, не було.

Ольга ПЕРОВА.

Фото автора.

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Чи діє в Україні особливий період?

З початку бойових дій на сході країни добровольцям для формалізації відносин зі Збройними Силами пропонувалося укладати контракт строком до кінця особливого періоду та оголошення рішення про демобілізацію. Оскільки на той момент ніхто не думав, що антитерористична операція затягнеться на роки, невизначеність термінів контракту бійців не хвилювала. Проте після двох років військових більше турбує питання розірвання контрактів як єдиної умови повернення до мирного життя. Із особливим періодом пов'язаний не лише час перебування в зоні АТО, а й низка гарантій, що надаються бійцям. А тому важливо розуміти, коли особливий період закінчиться.

У Законі «Про оборону України» зазначено, що особливий період настає з моменту оголошення рішення про мобілізацію (крім цільової) або доведення його до виконавців стосовно прихованої мобілізації чи з моменту введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях та охоплює час мобілізації, воєнний час і частково відбудовний період після закінчення воєнних дій. Таке визначення закріплено і в Законі «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію».

Отже, початок особливого періоду чітко вказано. Однак із визначенням моменту його закінчення виникають труднощі.

Міноборони підтримує позицію, що «скасування особливого періоду буде здійснено окремим указом Президента України «Про демобілізацію» після стабілізації обстановки на сході України». Для чиновників Міноборони таке тлумачення закону є вигідним, оскільки виправдовує «контрактне рабство» військовослужбовців, які уклали контракт на час дії особливого періоду. Визначення моменту закінчення останнього приведе до звільнення одночасно великої кількості військовослужбовців, а це потребуватиме їх заміни та значних фінансових ресурсів.

Спробуємо прочитати визначення законодавця ретельніше: особливий період настає з моменту оголошення рішення про мобілізацію або введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях та охоплює час мобілізації або воєнний час і частково відбудовний період після закінчення воєнних дій.

З моменту оголошення стану війни чи фактичного початку воєнних дій настає воєнний час, який закінчується у день і час припинення стану війни. Як відомо, воєнного стану в Україні немає. Законодавець визнає, що тривають бойові дії, проте не воєнні. З цього випливає, що і відбудовного періоду в Україні не може бути, оскільки де-юре немає воєнних дій.

Отже, особливий період розпочинається з моменту оголошення мобілізації та охоплює час мобілізації. Проте поняття «час мобілізації» теж не має чіткого визначення, в результаті чого сформувалися різні підходи до розуміння особливого періоду.

Так, наприклад, деякі суди зазначають, що мобілізація оголошувалась не безстроково і була обмеженою в часі, тому особливий період охоплює час, протягом якого здійснювалася мобілізація відповідно до указів Президента. При цьому відсутня пряма норма, яка пов'язує закінчення особливого періоду винятково із демобілізацією. Відповідно, в проміжках між періодами мобілізації згідно з указами Президента особливий період не діє. За цією логікою особливий період завершився ще 22 серпня 2015 року, коли завершилася остання хвиля мобілізації.

Інша точка зору полягає в тому, що особливий період триває до оголошення рішення про демобілізацію, а закінчення періоду мобілізації не є самостійною підставою для припинення особливого періоду. Тому особливий період розпочався з моменту оголошення мобілізації та завершився демобілізацією шостої хвилі мобілізованих. Нагадаємо, що указ про демобілізацію останньої, шостої, черги мобілізованих було ухвалено 26 вересня 2016 року, згідно з яким у жовтні закінчилося звільнення в запас військовослужбовців за призовом під час мобілізації на особливий період. Згідно із зазначеним підходом особливий період уже завершився.

Так чи інакше, сьогодні особливого періоду в країні немає. А тому бійцям у разі відмови в розірвання контрактів доведеться встановлювати істину в суді.

Наталя ТИТАРЕНКО.

У Черкасах 17 обдарованих школярів почали отримувати щомісячну заохочувальну муніципальну стипендію у розмірі 200 гривень за особисті досягнення у наукових пошуках, патріотичній роботі, літературі, культурі та спорті, *довідалася наш власкор Ліна Лебеденко–Титаренко*

У селі Драбинівка Новосанжарського району, що на Полтавщині, урочисто відкрили футбольний майданчик зі штучним покриттям. Підготовчі роботи з облаштування майданчика за всіма стандартами якості виконали за кошти місцевої агрофірми. На закупівлю недешевого штучного покриття газону з обласного бюджету виділили 580 тис. грн., *інформує наш власкор Василь Неїжмак*

Сьогодні — День української писемності та мови

Найдорожчий скарб народу й основа патріотизму

Великий поборник рідної мови, дисидент, педагог Олекса Тихий з Донеччини, котрий активно виступав проти русифікації й на захист українського слова, за що у 1977-му судом був визнаний «виключно небезпечним рецидивістом» і засуджений на десять років пермських таборів, звідки вже й не повернувся, писав: «Мова — одна з основних ознак нації. Мова — фундамент культури. Рідна мова — найдорожчий скарб народу. Рідна мова — підвалини інтелекту, рідна мова — основа патріотизму. Умирає мова — умирає культура. Умирає культура — припиняється прогрес, і історію починають творити нерони, бісмарки, муссоліні, гітлери, сталіни, мао цзедуни. А яка то історія — всім відомо». За те, щоб в Україні жила й розвивалася українська мова, Олекса Тихий віддав своє життя. Він, на відміну від тих, хто заявляє: «Та яка різниця, як говорить», твердо знав: «Чия мова — того й влада».

Невтомно, «як парость виноградної лози» плекають рідну мову в Інституті філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка, що виник на базі філологічного факультету, факультету іноземних мов та відділення сходознавства і цими днями відзначає 15 років з дня свого заснування.

— Сьогодні в Інституті філології студенти вивчають тридцять різних мов, — каже директор, доктор філологічних наук, професор Григорій Семенюк. — І не лише європейські, а й східні — китайську, корейську, японську або й такі екзотичні, як індонезійська, в'єтнамська. Два роки тому, після анексії Криму, впровадили вивчення кримськотатарської. Ще в 2009-му з ініціативи академіка НАН України ректора нашого університету Губерського Л. В. у Шевченковому університеті була прийнята Концепція вивчення іноземних мов на неспеціальних факультетах. За час існування Інституту філології підписано угоди з понад 60 університетами світу (а заклад має таких угод більш як із 200), зокрема, Франції, Китаю, Японії, де наші студенти і викладачі проходять стажування. Залучаємо до навчального процесу і викладачів-носіїв мов з усіх країн, мови яких вивчають у нашому виші.

Поглиблення міжнародної співпраці обумовило можливість отримання київськими студентами подвійних дипломів, зокрема, французького, турецького чи китайського. Чимало вихованців Григорія Семенюка у стінах альма-матер вивчають по дві, а то й по три різні мови, що значно підвищує конкурентоспроможність випускників на ринку праці. Вони, як зазначає Григорій Семенюк, працюють не лише в школах, вищих навчальних закладах, а й перекладачами, журналістами, в дипломатичних установах, стали письменниками.

Тож не дивно, що Інститут філології має високий рейтинг — якщо у перший рік заснування тут на 400 бюджетних місць надійшло 1200 заяв, то цьогоріч на таку ж кількість — приблизно одинадцять тисяч. Їх освіту на 24 кафедрах і в 22 мовно-культурних центрах, зазначає директор інституту, забезпечує більш як півтисячі викладачів, зокрема, 68 докторів наук і професорів, 325 доцентів та кандидатів наук.

Діяльність мовно-культурних центрів сприяє поглибленню міжнародних зв'язків, адже ними опікуються посольства різних країн, дипломати, культурні діячі, котрі є частими гостями студентів інституту. Під час тижнів мов, що проходять тут, з'являється можливість ознайомитися також із культурою, літературою, кухнею інших народів.

— Нині ми ставимо питання про впровадження в університеті Концепції вивчення української мови, — продовжує розмову Григорій Семенюк. — Бо які б мови не вивчали наші студенти, в основі навчального і виховного процесу має бути українська, державна мова. Адже це основа основ нашого буття, те, що консолідує націю. Це, як писав Панас Мирний, «жива схованка людського духу, його багата скарбниця, в яку народ складає і своє давнє життя, і свої сподіванки, розум, досвід, почування». Ми, освітяни, маємо не лише дати студентові гарні знання, а й виховати його патріотом своєї країни.

— Осередком духовності всього нашого університету є кафедра фольклористики, яку очолює професор Олена Івановська, — продовжує Григорій Семенюк. — Слід зазначити, що фольклористична школа в навчальному закладі має славетну історію, адже її підвалини закладені ще першим ректором Університету святого Володимира — Михайлом Максимовичем. А фундатором кафедри стала професор Лідія Дунаєвська, упорядник та науковий редактор понад 20 збірок українських казок та казок народів світу.

— Кафедра фольклористики — це той науково-освітній майданчик, який дає змогу проводити широку українознавчу дослідницьку і національно-просвітницьку роботу, — каже завідувачка Олена Івановська. — Наш народ має незлічненні духовні скарби — казки і легенди, пісні, неповторні традиції і звичаї, свята. Це і дитячі ігри, традиційна кухня, одяг, гуртовий спів і багато-багато іншого. Зібрати, вивчити і відтворити автентичні зразки через концертну, фестивальну, виставкову діяльність, а значить, і зберегти їх для наступних поколінь, і є наше завдання.

— На часі представлення розмаїтої фольклорної мапи України, — продовжує розмову Олена Івановська, — чому сприяють численні наукові експедиції на Вінниччині, Житомирщині, Полтавщині, Сумщині, Волині та в інших регіонах, конференції, виставки народних майстрів, у яких беруть участь студенти та викладачі, з результатами роботи яких знайомі в Туреччині, Японії та багатьох інших країнах.

В інституті працює Центр фольклору та етнографії, який очолює заслужений працівник культури України Олекса Доля. Майже 15 років тому було створено народний ансамбль української музики «Роксоланія» (художній керівник — професор Іван Павленко) — це своєрідна навчально-практична лабораторія, що дає навички з обробки, відтворення і популяризації музичного фольклору. «Роксоланія» вже презентувала два аудіодиски «Коловрай» і «Журилася перепілочка», до яких увійшли обрядові, ліричні й жартівливі пісні з Полісся, Поділля, Полтавщини, деякі з них відтворювалися із записів Климента Квітки та з голосу Лесі Українки.

Кафедра фольклористики спільно з Українським центром культурних досліджень Міністерства культури (директор Олександр Буценко) нині працює над включенням до списку нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО цілої низки об'єктів, зокрема і українського жіночого багатоголосся Наддніпрянської України.

Світлана ЧОРНА.

На знімку: на святі в Інституті філології.

Фото надане автором.

СПОРТ

Збірна почала підготовку

Футбол. У понеділок національна команда України розпочала збір напередодні матчу відбору до ЧС-2018 проти Фінляндії та контрольної зустрічі проти Сербії, котрі відбудуться 12 та 15 листопада відповідно. Ми вже публікували список гравців, які і готуватимуться до майбутніх поєдинків.

Протягом дня вони прибували до готелю «Platium» у Козині, що під Києвом, де традиційно базується збірна. Першою ластівкою нинішнього збору став Олександр Зінченко, котрий прилетів із Нідерландів.

Потім прибули гравці луганської «Зорі» та Руслан Ротань. Далі настала черга футболістів донецького «Шахтаря» — спочатку Олександра Кучера, а трохи згодом Віктора Коваленка та Сергія Кривцова. З динамівського табору першим прибув Сергій Сидорчук. Десь до 16:00 з'явилися всі виконавці. Ввечері відбулося командне зібрання та відновлювальне тренування.

Учора національна команда України провела вже традиційне відкрите тренування для вболівальників на столичному НСК «Олімпійський». Перед заняттям у конференц-залі стадіону представники ЗМІ спілкувалися з тренером та гравцями збірної.

Кашина виграла змагання в Іспанії

Легка атлетика. Гуадікс (Іспанія, Андалусія, провінція Гранада). 31-ше Гранпрі зі спортивної ходьби — XI Memorial Manuel Alcalde.

Наша Інна Кашина була першою на фініші дистанції 5000 м, яку подолала за 22.31. Найближча переслідувачка українки, іспанка Марія Перес Гарсія, відстала від неї на 26 секунд. Змагання серед чоловіків виграв господар турніру Луїс Амезкуа Балбоа (20.21).

Світоліна завершує рік в елітній компанії

Теніс. Українка Еліна Світоліна не змінила своє положення в оновленому міжнародному рейтингу. Вона зберегла 14-й рядок рейтингу, обновивши свій особистий рекорд, і вперше в кар'єрі завершила рік серед 15 найсильніших у світі.

Трійка лідерів залишилася незмінною. Першою ракеткою світу за підсумками сезону стала Анжелік Кербер (Німеччина), за нею йде Серена Вільямс (США), а на третій позиції перебуває Агнешка Радванська з Польщі.

Подарунок школі до круглої дати

Фігурне катання. Одеса. У рамках святкування 40-річчя одеської школи «Крижинка» у міському Палаці спорту відбулося врочисте відкриття оновленої льодової арени. Вона експлуатувалася протягом 20 років. З початком реконструкції арени майбутні фігуристи перейшли тренуватися на майданчик льодової ДЮСШ олімпійського резерву «Крижинка». Але він був розрахований лише для початкового рівня підготовки спортсменів.

Відновлена арена виконана відповідно до всіх міжнародних нормативів і стандартів. Її розміри 30х60 м, арена вкрита льодом за новітніми швейцарськими технологіями й обладнана сучасними системами пропуску та обігріву. Трибуни здатні вмістити майже 3000 поціновувачів спорту.

Нагадаємо, що на одеському льоду відточували спортивну майстерність олімпійські чемпіони Оксана Баюл і Віктор Петренко, знамениті майстри Руслан Гончаров і Олена Грушина.

Норму права переглянули

Останнім часом у Старобільському районі ті, хто має право по лінії соцстрахування на пільгову санаторно-курортну путівку, від лікування відмовлялися. Начальник управління виконавчої дирекції Фонду соцстрахування від нещасних випадків на виробництві і профзахворювань України в Луганській області Наталя Машко зазначила: «Причина в тому, що санаторно-курортне лікування зараховувалося в дохід, тому особи, які використали путівку до санаторію, не могли розраховувати на отримання субсидій на оплату комунальних послуг». Цю законодавчу норму переглянуто. Тепер постанова уряду чітко визначає, що санаторно-курортне лікування й забезпечення протезними виробами в дохід не враховуються.

Вл. інф.

Зник безвісти на вісім років

Сумська родина вісім років шукала чоловіка, котрий пішов з дому — і безслідно зник. Коли його бачили востаннє, чоловікові було 36, а коли об'явився — вже виповнилося 44. Правоохоронці знайшли сумчанина за багато сотень кілометрів від рідної оселі. Його прихистили у Жидичинському чоловічому монастирі, що у Волинській області. Зараз там мешкає близько двох десятків ченців та послушників. За інформацією прокуратури Сумщини, на сьогодні в регіоні зниклими вважаються більше ста осіб.

Володимир ЧЕРНОВ.

Сумська область.

Незнання української — це певна зневага до країни

Звільнення заручників — головна тема обговорень у Мінську

За останню добу (дані штабу АТО на ранок 8.11) проросійські військові формування півсотні разів відкривали вогонь по українських позиціях. Як і раніше, найгарячіше на маріупольському напрямку.

На сьогодні в Мінську анонсоване чергове засідання Тристоронньої контактної групи з мирного врегулювання ситуації на сході України. Головні теми дня — безпека та звільнення заручників.

Учора, вилітаючи на зустріч переговорників формату «Україна—ОБСЄ—Росія» Перший заступник Голови Верховної Ради України, представник України у гуманітарній підгрупі Ірина Геращенко на своїй сторінці у Фейсбук написала:

«Щодня останній тиждень я зустрічалася з родинами заручників — із родинами політв'язнів у РФ та тих, які перебувають на окупованих територіях. Ми знову й знову спілкувалися та зустрічалися з мамами і дружинами, адвокатами й правозахисниками, що займаються питаннями прав людини — у різних форматах. Я знаю, яка важлива увага до кожної родини. І як вони чекають новин, яких поки що немає. Звільнення заручників буде ключовою темою для гуманітарної групи у Мінську, яка працюватиме два дні, 8-9 листопада».

У свою чергу радник глави СБУ Юрій Тандіт уточнив, що в рамках Мінська перед представниками ОРДЛО порушать тему останніх затримань — луганського судді Віталія Руденка та фанатів ФК «Зоря». За словами Тандіта, наша сторона готова до зустрічі, але в деталях список заручників не обговорюватиметься.

Наші марафонці присвятили свій забіг у Вашингтоні всім пораненим і загиблим у протистоянні російській агресії

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Я особисто бачив новину про вашу участь у цьому марафоні і в цей момент я пишався своєю країною. Я був дуже гордий за наших воїнів, які на весь світ продемонстрували мужність, здатність долати труднощі і потужну силу духа. Це не просто ваша перемога. Це той приклад, на якому мають виховуватись десятки, сотні, тисячі наших воїнів, які пройшли АТО, не зламалися і демонструють потужну віру в життя», — сказав Петро Порошенко.

Щорічний марафон морських піхотинців США вважається найбільшим у світі. Майже 30 тисяч осіб — поранених та хворих військовослужбовців долучаються до забігу. Участь української команди фінансував Трастовий фонд НАТО з медичної реабілітації. Спортивну форму української команди надала Громадська організація «Всеукраїнська організація «Петиція України». Відбір претендентів на марафонський забіг на дистанцію 10 км відбувся в Києві, за сприяння «Української асоціації інвалідів АТО». У Вашингтоні українською командою опікувались як організатор марафону, так і Посольство України у США та українська діаспора. Їм у Вашингтоні влаштували екскурсію у Конгрес США, Пентагон, ФБР. Крім того, поранені військовослужбовці з Києва, Черкас, Мелітополя та Миколаєва — Вадим Свириденко, Вадим Мазніченко, Дмитро Фесенко, Павло Степанов відвідали реабілітаційний центр для ветеранів «Волтер Рід», у якому минулого року дехто з наших учасників марафону проходив реабілітацію, лікування та протезування.

Керівник представництва НАТО — директор Офісу зв'язку НАТО в Україні Олександр Вінніков привітав бійців з високими результатами забігу та вручив пам'ятні медалі.

В Офісі зв'язку НАТО в Україні відбулася офіційна церемонія привітання українських поранених військовослужбовців-учасників 41-го марафону морської піхоти США у Вашингтоні.

На знімку (зліва направо): ***керівник представництва НАТО, директор Офісу зв'язку НАТО в Україні Олександр Вінніков, учасники української команди Андрій Кіх, Павло Степанов, Дмитро Фесенко, Вадим Свириденко, Вадим Мазніченко.***

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ОГОЛОШЕННЯ

Орджонікідзевський районний суд м. Харкова викликає Андрієнко Сергія Михайловича, 29.09.1975 р.н., в судове засідання, яке відбудеться 21.11.2016 року о 14 год. 30 хв. в якості відповідача по цивільній справі № 644/7172/16-ц, н/п № 2/644/2769/16 за позовом ПрАТ "СК "ВУСО" до Андрієнко Сергія Михайловича про відшкодування майнової шкоди, завданої в результаті ДТП. Судове засідання відбудеться в приміщенні суду за адресою: м. Харків, пр.-т Орджонікідзе, 7. Головуючий по справі суддя Шевченко С.В. У разі Вашої неявки без поважних причин судом буде винесено заочне рішення. Суддя: С.В.Шевченко.

Оголошення
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активівПАТ "ЕНЕРГОБАНК" на електронному торговельному майданчику Першої української міжрегіональної товарної біржі - http://www.pumtb.com.ua

Номера лотів:	1172-1182
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	№20606-В,20736,20517-В,20604-В,17ДІК,19,20605-В, 9-08,СК-10,204,08/2008,20751,20832
Місце проведення аукціону:	http://www.pumtb.com.ua
Дата проведення аукціону: Час проведення аукціону:	18.11.2016 року з 10 год. 00 хв. до 12 год. 00 хв
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/111-energobank/7269-oholoshennya-pro-provedennya-auktsionu-z-prodazhu-aktyviv-pat-enerhobank-na-elektronnomu-torhovomu-maydanchyku-pumtb

ТОВ "лайфселл", що надає послуги рухомого (мобільного) зв'язку під торговою маркою lifecell, повідомляє про внесення наступних змін до послуги "Імперія Ігор", починаючи з 16.11.2016:

Якщо на рахунку абонента, що підписаний на послугу "Імперія Ігор Безліміт", буде менше ніж 7,50 грн з ПДВ та ПФ для оплати підписки на наступний семиденний період, абоненту буде наданий доступ до послуги на період до кінця поточного календарного дня за 1,50 грн (з ПДВ та ПФ), що будуть сплачені з рахунку номера.

Всі тарифи наведені з урахуванням ПДВ та пенсійного збору з вартості послуг стільникового (рухомого) зв'язку

Детальна інформація про тарифи, умови користування послугами: lifecell.ua, 0 800 20 5433 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів у межах України), 5433 (безкоштовно у мережі lifecell), у пунктах продажу lifecell. ТОВ "лайфселл", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А".

ОГОЛОШЕННЯ про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів АТ "Дельта Банк" організатором торгів ТОВ "ДЕРЖЗАКУПІВЛІ.ОНЛАЙН"

Номер лоту:	Q3900832126b565; Q3900832126b566; Q3900832126b567; Q3900832126b568; Q3900832126b569.
Коротка назва лоту:	права вимоги за кредитними договорами
Місце проведення аукціону:	http://torgi.fg.gov.ua:80/prozorrosale
Дата проведення аукціону: Час початку аукціонів за лотами:	08.12.2016 року з 11:48 по 13:30
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	goo.gl/RbKvF3

ОГОЛОШЕННЯ про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів ПАТ "РАДИКАЛ БАНК" організатором торгів ТОВ "ДЕРЖЗАКУПІВЛІ.ОНЛАЙН"

Номер лоту:	Q3900832124b38; Q3900832124b39; Q3900832124b40; Q3900832124b41; Q3900832124b43; Q3900832124b44; Q3900832124b45; Q3900832124b46.
Коротка назва лоту:	права вимоги за кредитними договорами
Місце проведення аукціону:	http://torgi.fg.gov.ua:80/prozorrosale
Дата проведення аукціону: Час початку аукціонів за лотами:	05.12.2016 року з 11:23 по 15:24
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	goo.gl/HCCMPO

ОГОЛОШЕННЯ
про намір укласти договір фрахтування (договір бербоут-чартеру) судна

ДП "Адміністрація річкових портів" оголошує про намір укласти договір фрахтування (договір бербоут-чартеру) судна:

1) Назва: теплохід "ОМ-103"
2) Тип: пасажирське
3) Рік та місце побудови судна: 1988 р., м. Херсон
4) Клас Регістра судноплавства України: +О2,0
5) Валова місткість: 119,8
6) Пасажиромісткість: 250 чол.
7) мінімальний розмір річної фрахтової ставки: 400000,00 грн. з ПДВ
8) пропонований термін дії договору фрахтування: 5 років
9) відомості щодо технічного стану: клас РСУ призупинено, потребує підняття в док для підтвердження класу судна та спорядження навігаційним, пожежним і рятувальним обладнанням.
10) Договір не підлягає достроковому припиненню (розірванню) на вимогу фрахтувальника, протягом трьох років з моменту його укладання, окрім випадків припинення (ліквідації/банкрутства, ін.) фрахтувальника та істотного порушення умов договору з боку ДП "Адміністрація річкових портів".
11) Послуги за висновок про незалежну експертну оцінку та послуги щодо виведення за визначенням підприємством розміру фрахтової ставки судна "ОМ-103" - за рахунок фрахтувальника.

Заяви-лист потенційних фрахтувальників про намір укласти договір фрахтування подавати на адресу ДП "Адміністрація річкових портів" з визначенням предмету договору, у тому числі пропонований розмір фрахтової ставки.

Заяви щодо укладання договору фрахтування від потенційних фрахтувальників приймаються протягом 10 календарних днів з дня розміщення даного оголошення за адресою: 04119, м. Київ, вул. Мельникова, 40.

Втрачені документи, а саме: паспорт Серія МЕ № 935235, виданий Солом'янським РУ ГУ МВС України в місті Києві 23 липня 2009 р. та ідентифікаційний номер 3393311383 на ім"я Кадочнікової Катерини Юріївни, вважати недійсними.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

Продовжено строк здійснення процедури ліквідації ПАТ "ВБР" та продовжено повноваження ліквідатора ПАТ "ВБР" Міхна С.С. до 24.12.2019 включно.

Продовжено строк здійснення процедури ліквідації ПАТ КБ "НАДРА" та продовжено повноваження ліквідатора ПАТ КБ "НАДРА" Стрюкової І.О. до 03.06.2020 включно. **0 800 308 108. www.fg.gov.ua.**

Оголошення
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів АТ "Банк "Фінанси та Кредит", які проводитимуться на електронному торговельному майданчику ТОВ "Е-ТЕНДЕР"

ОПИС	№ лоту	Коротка назва лоту/номер кредитного договору:
Продаж прав вимоги за кредитними договорами, що укладені з юридичними особами	Q3948426318b549	№ 137-01-07 від 30.01.2007р.
	Q3948426318b550	№ 137-01-07 від 04.12.2007р.
		№ 52-01-08 від 11.04.2008р.
		№ 57-01-08 від 29.04.2008р.
		№ 69-01-07 від 12.07.2007р.,
	Q3948426318b551	№ 18-01-07 від 30.03.2007р.
	Q3948426318b552	№ 87-11/05 від 29.11.2005р.
	Q3948426318b553	№ 11-01-06 від 19.07.2006р.
Місце проведення аукціону	http://torgi.fg.gov.ua:80/prozorrosale	
Дата проведення аукціону	«06» грудня 2016 року	
Час проведення аукціону	Буде надано організатором торгів	
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні)	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/145-at-bank-finansy-ta-kredyt/7239-06122016-06	

З ПОШТИ

№ 213 (6467) СЕРЕДА, 9 ЛИСТОПАДА 2016

Сьогодні в Україні очікуються дощі, подекуди з мокрим снігом. Вітер змінних напрямків 7—12 м/с. Температура вночі 0—6 тепла, у східних та південних областях 7—11 градусів. Вдень 3—7 вище нуля, на півдні та сході країни до 12—16 градусів. У Криму — 20—22 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 9 ЛИСТОПАДА

1794. Пішов з життя Григорій Сковорода — український просвітитель-гуманіст, філософ, поет, педагог. **1976.** У Києві створено Українську громадську групу сприяння виконанню Гельсінських угод. **1989.** Почали розбирати та руйнувати Берлінську стіну. **1992.** Народився Андрій Скирта — молодший сержант Збройних Сил України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (2014) та орденом «За мужність» II ступеня (2016, посмертно). **1995.** У Страсбурзі (Франція) відбулася урочиста церемонія вступу України до Ради Європи. **1997.** В Україні вперше відзначили День української писемності та мови.

ВИДАТНІ ЗЕМЛЯКИ

Вшанували Чубинського

Стародавній Мліїв, що на Черкащині, пам'ятає багатьох великих синів України. Саме звідси пішов у безсмертя легендарний титар Данило Кушнір, оспіваний Шевченком у поемі «Гайдамаки». Тут було родове гніздо цукрозаводчиків і меценатів Симиренків, у яких 1859 року двічі гостював Тарас. Після чого коштом Платона Симиренка побачив світ останній прижиттєвий «Кобзар» нашого поета і земляка.

На щастя, у Мліеві й донині зберігся будинок, у якому проживав Шевченко, будинок родини Симиренків, їхня родинна Свято-Троїцька церква, а також посаджений ними парк.

Але мало хто знає, що Мліїв довгих три роки був домівкою для Павла Чубинського. Його сюди 1870 року запросив на цукроварню молодший Платонів брат Василь. На той час співвласник і керівник фірми «Брати Яхненки і Симиренко».

У Мліеві Чубинський знайшов щирих друзів, людське тепло, увагу, повагу та прихисток після майже семилітнього заслання до Архангельської губернії.

Мліївський період став чи не найщасливішим у його житті. Він видає збірку власних віршів «Сопілка Павлуся», готує до друку сім томів «Праці етнографічно-статистичної експедиції в Західно-Руський край», знаходить своє кохання й одружується з Катериною Порозовою, сестрою дружини інженера-цукровара Толпигіна...

Той факт, що автор слів Державного гімну України кілька років був мліївчанином, колись ходив вулицями села, спілкувався, товаришував з його жителями, неабияк схвилював місцевого фермера й активного громадського діяча, патріота, головного отамана Городищенського козацького полку імені Максима Кривоноса Міжнародної асоціації «Козацтво» Сергія Ковелу. Він зробив усе, щоб увічнити пам'ять про Павла Платоновича.

На прохання Сергія Ковели відгукнувся ще один патріот — підприємець Петро Мартинюк. Він виготовив з каменю меморіальну дошку, встановлену на будинку Симиренків й урочисто відкриту напередодні Покрови та свята захисника України.

Ольга ОСИПЕНКО,
член Національної спілки краєзнавців України.

Городище
Черкаської області.

Фото надане автором.

Вдячний персоналу, молюся за наших бійців

СВІТЛИМ РЯДКОМ

Як дитина війни, інвалід другої групи та ветеран праці маю пільгу — можливість лікуватися в комунальному закладі «Рівненський обласний госпіталь ветеранів війни» Рівненської обласної ради.

Автор листа, рівнянин Анатолій Гусєв.

Вісім разів я за своє життя там лікувався і завжди був задоволений. А ще дуже радий, що останніми роками змінилася матеріальна база госпіталю, він розбудовується, корпуси ремонтуються, одне слово, тут усе роблять для того, щоб пацієнтам було комфортно, затишно і вони отримували кваліфіковану медичну допомогу. І всьому цьому дає лад головний лікар госпіталю Андрій Бурачик.

На відміну від звичайних лікарень, медикаменти тут безплатні, а годують так, що не завжди вдома ми, пенсіонери, таке можемо собі дозволити. Тут дуже привітний, доброзичливий медперсонал.

Понад півстоліття присвятив благородній справі лікувати людей 80-річний лікар-невропатолог Михайло Згибай. Його багатющий досвід допоміг поставити на ноги багатьох пацієнтів. А нині, коли тут лікуються ще й поранені в АТО бійці, його досвід, уміння і кваліфікованість особливо потрібні.

Хочу подякувати Андрію Бурачику, Михайлові Згибаю, завідувачці неврологічного відділення Руслані Климович, а також усьому колективу госпіталю за те, що вони роблять таку благородну справу — лікують людей. Я у свої 75 років після лікування у госпіталі почуваю себе набагато краще. Проситиму Бога, щоб він був прихильним до наших захисників — бійців АТО, що нині лікуються у госпіталі. Понад усе хочу, щоб нарешті в Україні запанував мир.

Анатолій ГУСЄВ.

Рівне.

Госпіталь у Клевані оновлювали на перспективу

Дуже приємно читати такі листи. Справді, колектив КЗ «Рівненський обласний госпіталь ветеранів війни» Рівненської обласної ради, що у селищі Клевань, його головний лікар Андрій Бурачик заслуговують на те, щоб про них так схвально відгукувалися пацієнти, до яких вони ставляться з усією душею. Це і їхня велика заслуга у тому, що нині госпіталь — один з кращих в Україні.

Пригадався 2003-й, коли тодішній голова Рівненської ОДА Микола Сорока зумів організувати обласну толоку, під час якої найбільш економічно розвинуті підприємства області взялися в порядку шефської допомоги побудувати на території госпіталю 41 котедж й обладнати їх меблями, побутовою технікою. Ветерани й інваліди війни, які першими їх «випробували», були задоволені, бо у багатоповерховий корпус багатьом, з огляду на поважний вік, важко підніматися. А тут облаштована територія, біля котеджів квітники, дерева, декоративні насадження. Та ще й затишні альтанки, де пацієнти можуть подихати чистим повітрям, почитати періодику, поспілкуватися між собою.

Роки довели, що задум навести лад і доповнити госпіталь котеджним містечком, новими лікувальними корпусами був далекоглядним. Адже нині у госпіталі, який може прийняти одночасно 240 осіб, крім учасників війни, бойових дій, дітей війни з інвалідністю, осіб, прирівняних до них за пільгами, лікуються й отримують медикаментозну, фізико-терапевтичну допомогу і психологічну реабілітацію ще й бійці АТО.

— У нашому госпіталі пролікувалося понад півтори тисячі бійців АТО, — розповідає головний лікар Андрій Бурачик. — Загалом за рік ми приймаємо майже пять тисяч пацієнтів.

Андрій Бурачик розповів, що нині триває реконструкція терапевтичного корпусу. На це з державного бюджету виділено 11,6 мільйона гривень, з обласного — 6,7 мільйона. Задоволений тим, що госпіталь стали краще фінансувати з обласного бюджету.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: територія госпіталю у Клевані.

Фото автора.

НАПИШУ ВАМ І Я...

Переведення годинників — сумнівна економія

Свого часу, вже і не пригадаємо хто, а таки вирішили, що для економії електроенергії потрібно навесні перевести годинник на годину вперед. Так увели поняття літнього часу. А восени стрілку годинника переводять назад. Це зимовий час. В Україні з осені до весни світловий день коливається від 8 до 12 годин. З весни до осені він помітно збільшується з 12 і аж до 16 годин. У цей світлий період доби легко вписується восьмигодинний робочий день. Який сенс вводити літній чи зимовий час? Адже саме вдень найбільше споживають електроенергії в промисловості, установах.

Тисячі років люди жили і працювали за сонячним періодом доби. Й обід припадав тоді, коли сонце було у зеніті. Це була середина світлового періоду. Полуднати — обідати в полудень. Нині чомусь обід припадає на 13-ту чи 14-ту годину дня, а не на 12-ту.

І за багато років до такого режиму пристосувалися не тільки люди, а й свійські тварини.

Немовлят від народження годують у певні години доби. І їм байдуже, що за вказівкою влади чергове годування настане на годину раніше чи пізніше. Організм немовляти потребує годування у звичному режимі. Інакше крику не уникнути. І матері продовжують годувати немовлят так, як було і до зміни часу. Це саме стосується годівлі свійських тварин, доїння корів. Якщо корів доять о 6-й годині ранку, то після переходу на зимовий час це потрібно було б робити на годину пізніше.

Писком, рохканням, муканням відповіли б тварини на зміни в режимі годування, доїння. А що вже казати про людей? Нас заспокоюють, що організм звикає до нового режиму часу. Так, можна примусити себе лягати і вставати на годину раніше чи пізніше. А як бути зі стресом? Чому введення літнього і зимового часу не узгоджують з педіатрами, психологами, невропатологами? Чому сумнівна економія електроенергії ставиться вище за здоров'я людей і тварин?

Гарій МАКАРЕНКО.

Житомир.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Листи читала Оксана КАЛУГІНА

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Юліана ШЕВЧУК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2016 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 20 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 16 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 50 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 50834

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

